

ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΕΣ
ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΠΟΛΥΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 12196/1

Ημερ. Εισ.: 05-12-2013

Δωρεά: Συγγραφείς

Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ - ΑΜ

2013

ΠΑΠ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΧΑΤΖΗΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
ΠΟΛΥΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΠΙΒ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΕΒΕΛΥΝ ΓΑΒΡΗΛΟΥ

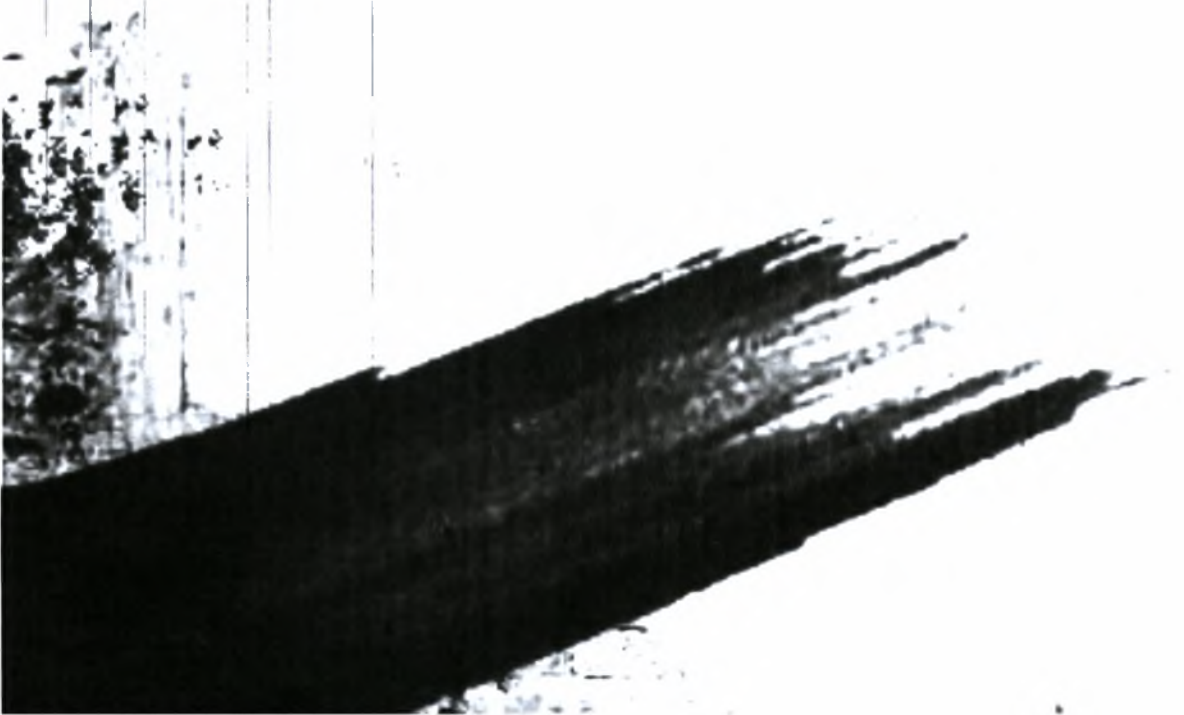
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα μελέτη αποτελεί μία επέμβαση στην περιοχή της Λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου.

Η βασική ιδέα πορεύθηκε μέσα στα πλαίσια του οικοτουρισμού και παράλληλα της ισορροπημένης συνύπαρξής του με τη φύση, σεβόμενος την ευαισθησία της.

Με έντονο τον προβληματισμό πάνω στην κλίμακα της επέμβασης, καθώς και στην τοποθέτηση αυτής στο τοπίο, ακολουθήσαμε μία σειρά από συνθετικά βήματα, τα οποία παρουσιάζουμε ξεχωριστά στη συνέχεια.

Σημαντική επισήμανση εδώ αποτελεί το γεγονός πως πέρα από την προσωπική θεωρητική μας διερεύνηση, μεγάλη βοήθεια αντλήσαμε από ανθρώπους που συνέβαλλαν στην εξέλιξη της εργασίας μας, την επιβλέπουσα καθηγήτριά μας, καθώς και από τις συνεντεύξεις που πραγματοποιήσαμε, θέλοντας να εισάγουμε την πραγματική κλίμακα των προβλημάτων στη μελέτη μας.

ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΕΣ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΠΟΛΥΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΕΠΙΒ.: ΕΒΕΛΥΝ ΓΑΒΡΗΛΟΥ

Η παρούσα διπλωματική εργασία τοποθετείται στην περιοχή των Αλυκών του Μεσολογγίου και αφορά σε μια πολυ-προγραμματική λωρίδα εδάφους, που διατρέχει εγκάρσια την έκταση των Αλυκών, παραλαμβάνοντας τον εκάστοτε περιπατητή από τον περιφερειακό δρόμο της πόλης και διαμέσου του καννάβου των Αλυκών τον μεταφέρει στην πλευρά της Λιμνοθάλασσας.

Κατά την ενδιάμεση διάρκεια της διαδρομής εκτυλίσσεται μια ιστορία χρήσεων, διαφόρων μορφών και θεματικών, όπως την έρευνα, τη θεραπεία, την παρατήρηση, τη γευσιγνωσία, τη ψυχαγωγία, τη διαμονή, την ενημέρωση. Οι χωρικές "στιγμές" που διαμορφώνονται αναπαράγουν εμπειρίες συγκέντρωσης, περιπάτου, στάσης, θέασης, ανταλλαγής απόψεων, παρατήρησης και συνομιλίας με το τοπίο.

Η διαμόρφωση της υπάρχουσας τοπογραφίας εντάσσεται στο πρόγραμμα υπό τη μορφή δευτερεύουσων διαδρομών, προσθέτοντας ένα ακόμη δίκτυο περιπάτου, καθώς και την πιθανότητα επιλογής μιας διαφορετικής διαδρομής κάθε φορά.

Τη βασική μας σχεδιαστική επιθυμία αποτέλεσε η δημιουργία της αφορμής (χρήσεις), αλλά και της δυνατότητας (έδαφος) επίσκεψης στην περιοχή των Αλυκών, μια περιοχή με έντονο και ιδιαίτερο περιβάλλον.

Η επιλογή της θέσης αλλά και του ίδιου του προγράμματος, προσπάθησε να συνδέσει την επέμβαση δυναμικά με την πόλη του Μεσολογγίου και να ενταχθεί αρμονικά στη γεωμετρία και στις συνθήκες της επικείμενης τοπογραφίας.

Με άλλα λόγια, η παρούσα μελέτη επιδιώκει τη σύνθεση μιας αρχιτεκτονικής εμπειρίας που διαπραγματεύεται τη συνύπαρξη του ανθρώπου και μιας παράδοξης φυσικής διαμόρφωσης.

Το τεχνητά επεξεργασμένο τοπίο συνδυάζεται με πολλά μικρά και διαφορετικά προγραμματικά αποσπάσματα, στοχεύοντας στην ενίσχυση της ύπαρξης του ανθρώπου στο χώρο αυτό.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

WALKING NARRATION
MULTI-PROGRAMMING FACILITIES AT MESOLOGGHI'S SALT PITS

SUPERVISOR PROFESSOR: GAVRILOU EVELYN

The present thesis is being placed within the area of salt pits of Mesolongghi and refers to a multi-programming strip of land which runs transversely the region of salt pits, where each walker is being picked up from the regional street of the city and through the salt pits's grid he is transferred to the side of lagoon. During the intermediate journey, the walker meets uses of different styles and themes, involving research, treatment (cure), observation, tasting, entertainment, accommodation and information. The territorial "moments" formed reproduce experiences of concentration, walk and posture, viewing and finally discussion, observation and conversation with the landscape. The configuration of this existing topography is included within the programme in the form of secondary routes, placing an additional promenade network, as well as the probability of choosing a diverse route each time. Our basic desire of design was based on the creation of the motive (uses) but also on the capability (ground) of visiting the salt pits, an area with environmental intensity and distinctiveness. By choosing the present location and the program itself, not only a dynamic link between this intervention and the city of Mesolongghi was attempted but the harmonious integration to the geometry and the conditions of this imminent topography has been tried as well. In other words, the present study seeks to synthesize an architectural experience where the coexistence between humans and a physical paradoxical conformation is being traded. The artificially processed landscape is combined with plenty small and different programmatic parts, aiming at the enhancement of man's existence in this place.

DIPLOMA THESIS

STUDENTS CHATZIANGELIDES PAVLOS, PAPADOPOULOU CHRISTINA

ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΟΠΙΟ - ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ/ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ/ΑΠΕΙΛΕΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ - ΑΝΑΓΚΕΣ/ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ - ΤΟΠΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ
ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΜΜΟΝΩΝ
ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ
ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΒΥΘΟΥ

ΕΝΝΟΙΕΣ (ΣΥΝΕΙΡΜΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ)

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΚΤΥΑ

ΣΚΙΤΣΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΓΡΑΜΜΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ΕΔΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΧΑΡΑΞΕΩΝ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΧΑΡΑΞΕΙΣ-ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΝ

ΕΠΙΘΥΜΙΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΕΣ ΧΡΗΣΤΩΝ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ/ΚΑΤΟΨΗ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ/ΤΟΜΗ

ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

ΣΧΕΔΙΑ

ΜΑΚΕΤΕΣ

ΑΝΩ ΣΤΙΓΜΗ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ/ΑΠΕΙΛΕ

Μέσα στα πλαίσια της σύγχρονης ανάγκης προσανατολισμού των αστικών και όχι μόνο σχεδιασμών προς μία ανάπτυξη βιώσιμη και παράλληλα την αποφυγή της λεηλασίας του φυσικού πλούτου και των πηγών ενέργειας, τίθεται το θέμα της συνύπαρξης του ανθρώπινου παράγοντα με το φυσικό περιβάλλον, υπό όρους οικολογικής συνείδησης και αμοιβαίου σεβασμού.

Έχοντας διεκπεραιώσει μια σύντομη έρευνα για τα προβλήματα του σύγχρονου ελληνικού τοπίου συγκεντρώσαμε τα βασικότερα αυτών. Έτσι, παρατηρήσαμε πως αυτό που πλήττει τα τελευταία χρόνια τον ελλαδικό χώρο είναι η αυθαίρετη διάσπαρτη δόμηση, η έντονη αστικοποίηση, η χωροθέτηση και κατασκευή τουριστικών μονάδων εκτός κλίμακας, η μη παρατήρηση των φυσικών και πολιτισμικών ιδιαιτεροτήτων του εκάστοτε τοπίου, η υιοθέτηση ξένων προτύπων εκμετάλλευσης της γης (π.χ. εγκαταστάσεις γκολφ), η έλλειψη σεβασμού στην ποικιλότητα του ελληνικού εδάφους και των τοπικών ιδιαιτεροτήτων και τέλος η ρύπανση των ακτών.

Ο σκεπτικισμός απέναντι στη χρήση γης, η οποία σταδιακά βιώνει ελάττωση, αποτελεί ένα ακόμη μείζον θέμα.

Μια προσωπική ανάγκη προβληματισμού και αναζήτησης χωρικών ποιοτήτων που διαπραγματεύονται αυτή τη σχέση ανθρώπου και περιβάλλοντος, μας εισήγαγε στην διερεύνηση τοπίων που θα ενίσχυαν την προσωπική μας μελέτη και τελικά την επιλογή εκείνου που θα προωθούσε έναν έντονο στοχασμό πάνω στο θέμα της επαφής του ανθρώπου με τη φύση.

Το υδάτινο στοιχείο, μία από τις κυρίαρχες μορφές ύλης του ελληνικού τοπίου, καθώς και έννοιας που συνδέεται έντονα με την ανθρώπινη ψυχολογία και ζωή, δεν θα μπορούσε να μην συμμετάσχει στην υβριδικότητα της σχέσης που επιθυμούσαμε να εξετάσουμε.

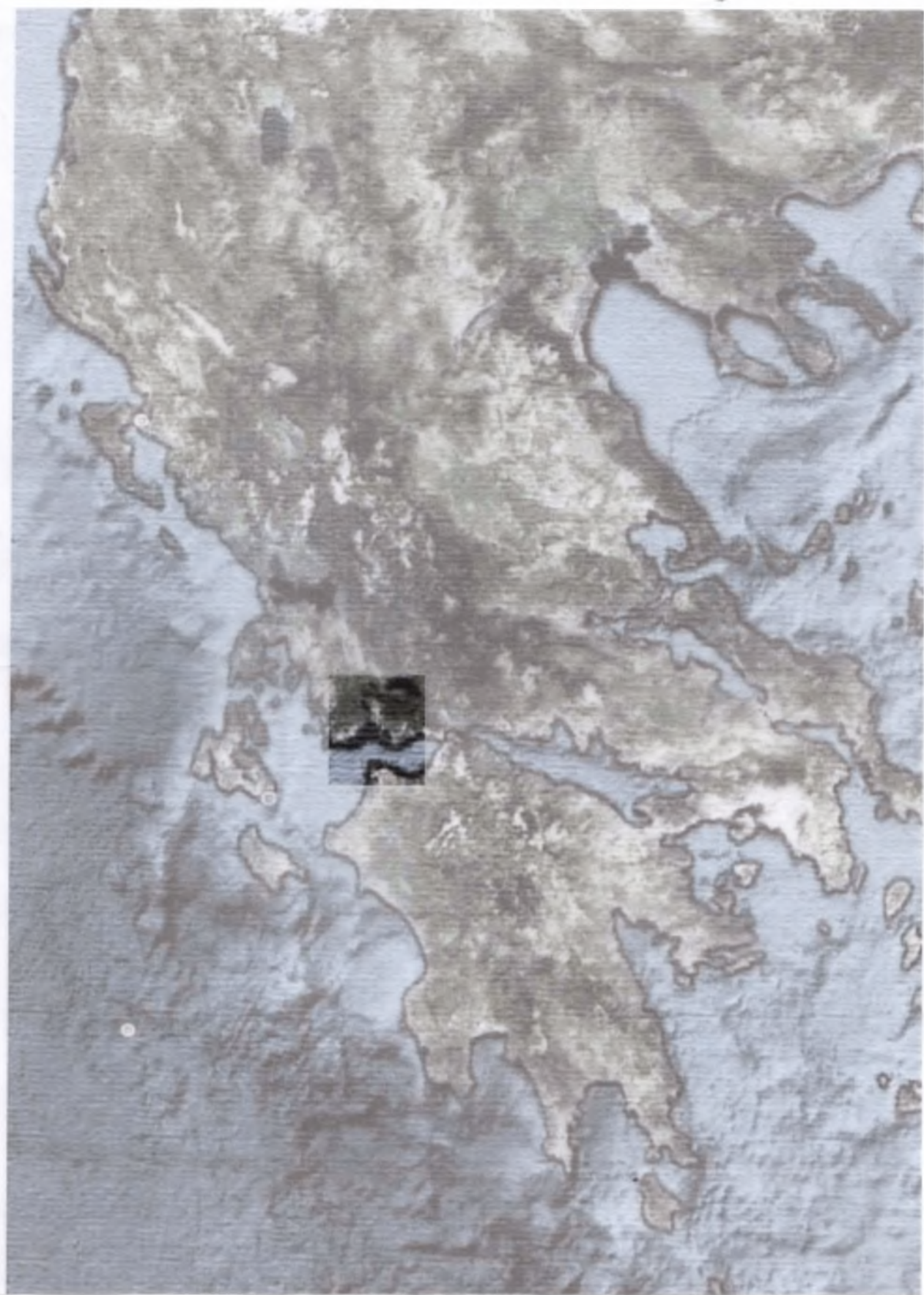
Ζουμάροντας στον ελλαδικό χώρο και στα κατά τόπους ιδιόμορφα σημεία του, καταλήξαμε πως η πόλη και η Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, με το φυσικό τοπίο που τα πλαισιώνει και σχετίζεται άμεσα με τη ζωή τους, αποτελούν μία περιοχή με έντονη φυσική ποικιλότητα και περιβαλλοντικό πλούτο. Ταυτόχρονα όμως βιώνουν και την έλλειψη της προστασίας τους, καθώς και της προώθησης των ιδιαίτερων αποχρώσεών τους.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ-ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ/ΑΠΕΙΛΕ

Πιο συγκεκριμένα, τα προβλήματα εδώ εξειδικεύονται στις συνθήκες του τοπίου και της ζωής των πολιτών.

Προσπαθώντας να κατανοήσουμε και να αναγνωρίσουμε τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων της περιοχής, καθώς και να ενισχύσουμε τη συμμετοχή των ίδιων στο σχεδιασμό της επέμβασής μας, παρακολουθήσαμε μια σειρά από ντοκυμαντέρ, καθώς πραγματοποιήσαμε συνεντεύξεις που ολοκλήρωσαν τη θεωρητική μας έρευνα σχετικά με τις τοπικές ιδιαιτερότητες που θα είχαμε να αντιμετωπίσουμε.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΑΝΑΓΚΕΣ/ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ως περιοχή μελέτης, λοιπόν, ορίζεται το Μεσολόγγι, μία πόλη αλληλένδετη με τη Λιμνοθάλασσα που την αγκαλιάζει, αποτελώντας βασικό ιχθυοπαραγωγικό κέντρο και κέντρο παραγωγής αλατιού της χώρας.

Η Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου αποτελεί έναν υγρότοπο προστατευόμενο από τη Συνθήκη Ραμσάρ. Όπως ορίζεται από την ίδια τη συνθήκη, οι υγρότοποι εμφανίζονται υπό την μορφή ελών, βάλτων, ή διαφόρων εδαφικών τμημάτων που καλύπτονται με νερό φυσικά ή τεχνητά, μόνιμα ή προσωρινά. Το νερό αυτό είναι στατικό ή κινούμενο, υφάλμυρο ή γλυκό, καθώς αποτελεί και τμήμα των θαλάσσιων υδάτων, το βάθος του οποίου δεν ξεπερνά τα έξι μέτρα.

Οι υγρότοποι διακρίνονται σε φυσικούς ή ανθρωπογενείς.

Στην ομάδα των ανθρωπογενών εμπεριέχονται οι ψαρότοποι, οι λίμνες, οι αρδευόμενες γεωργικές εκτάσεις, οι αλυκές, οι δεξαμενές, τα λατομεία και τα κανάλια λυμάτων.

Οι Αλυκές του Μεσολογγίου, λοιπόν, αποτελούν ένα τεχνητό υγρότοπο, παράγοντας το 50% του αλατιού που χρειάζεται η Ελλάδα.

Η πόλη διαθέτει μια μεγάλη εμπειρία στις ιχθυοκαλλιέργειες, έχοντας ως σήμα κατατεθέν τις πελάδες, παλιές κατοικίες των ψαράδων της περιοχής.

Τοποθετείται ανάμεσα σε λίμνες και σε τρεις αρχαίες πόλεις. Η ισχυρή ιστορικότητα και η πνευματικότητα που διακρίνουν το Μεσολόγγι, ορίζουν στο εσωτερικό της πόλης κομβικά σημεία όπως Μουσεία, Πινακοθήκες και σημαντικά Μνημεία αναφερόμενα στην πολεμική του ιστορία.

Στη πόλη του Μεσολογγίου ιδρύθηκε επίσης και το πρώτο Ναυπηγείο της Ελλάδας (18ος αι.), καθώς και το πρώτο Δικαστήριο.

Τέλος, η παράδοσή του στην παραγωγή αυγοτάραχου δεν θα μπορούσε να μην ενσωματωθεί στο πρόγραμμα ως τομέας γευσιγνωσίας.

Η έντονη και άμεση συνύπαρξη με το φυσικό τοπίο και η ανάγκη εκμετάλλευσής του, σε συνδυασμό με τον μειωμένο έλεγχο της εκμετάλλευσης αυτής και την ανεξέλεγκτη χρήση γης, με το πέρασμα των χρόνων δημιούργησαν προβλήματα και απειλές.

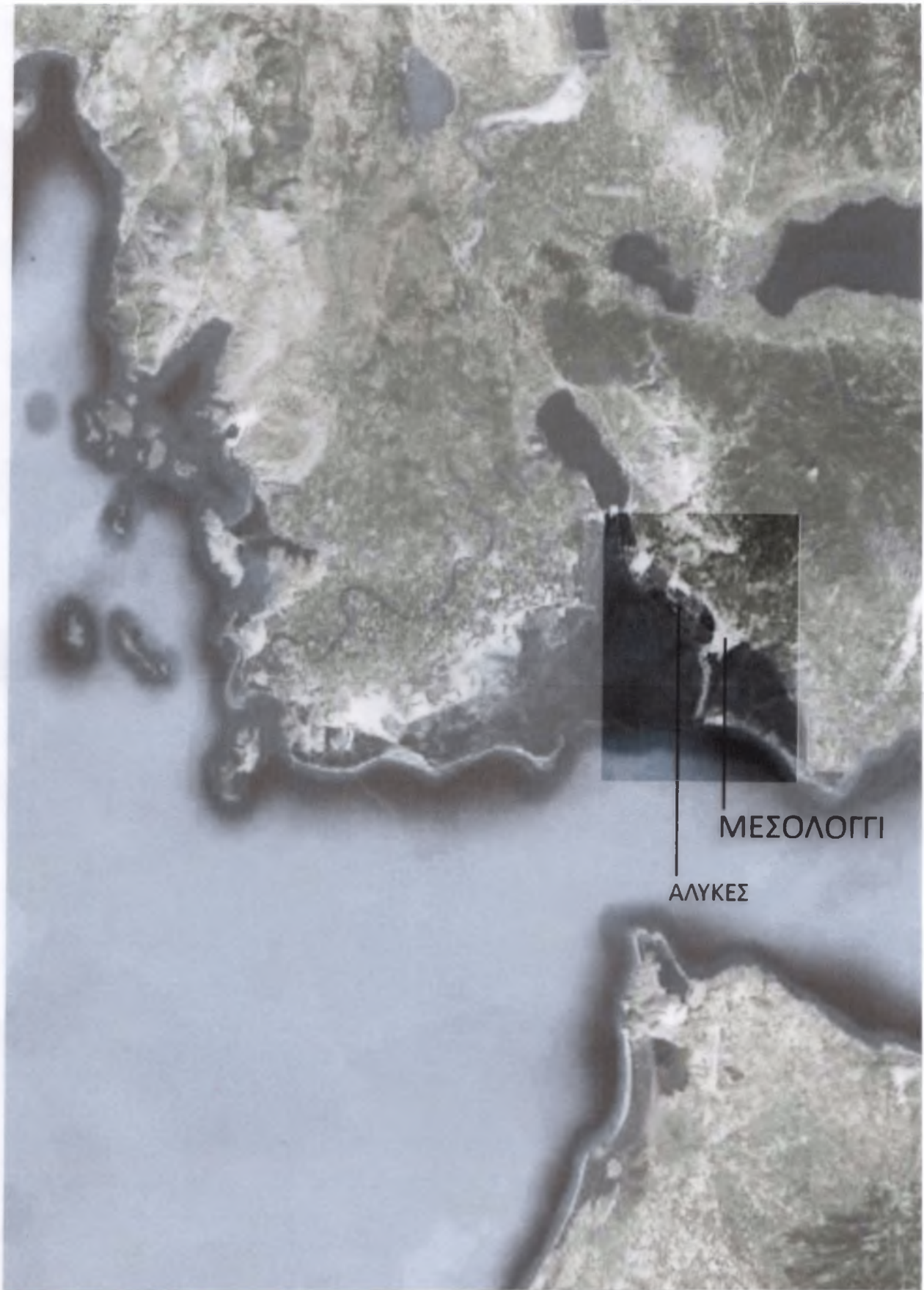
Τα βασικότερα αυτών αποτελούν οι αυξημένες αλυκοποιήσεις, η παράνομη αλιεία, οι αποξηράνσεις, η έλλειψη οικολογικής συνείδησης και προγραμμάτων οικοτουρισμού και ανάπτυξης.

Η ενημέρωση, η προστασία, ο έλεγχος και ο οικοτουρισμός ορίζονται ως λέξεις κλειδιά για τις ανάγκες της πόλης.

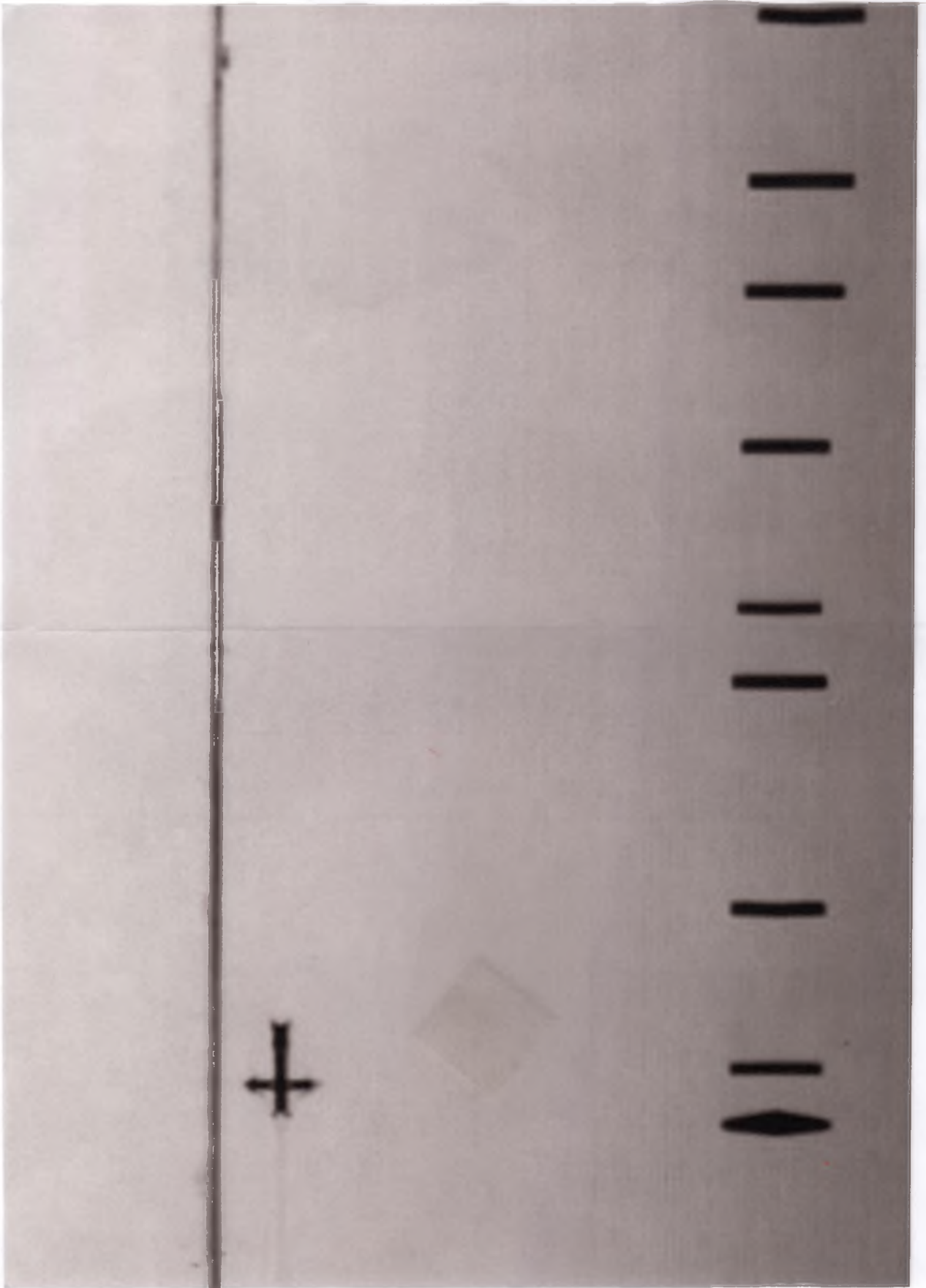
ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟ

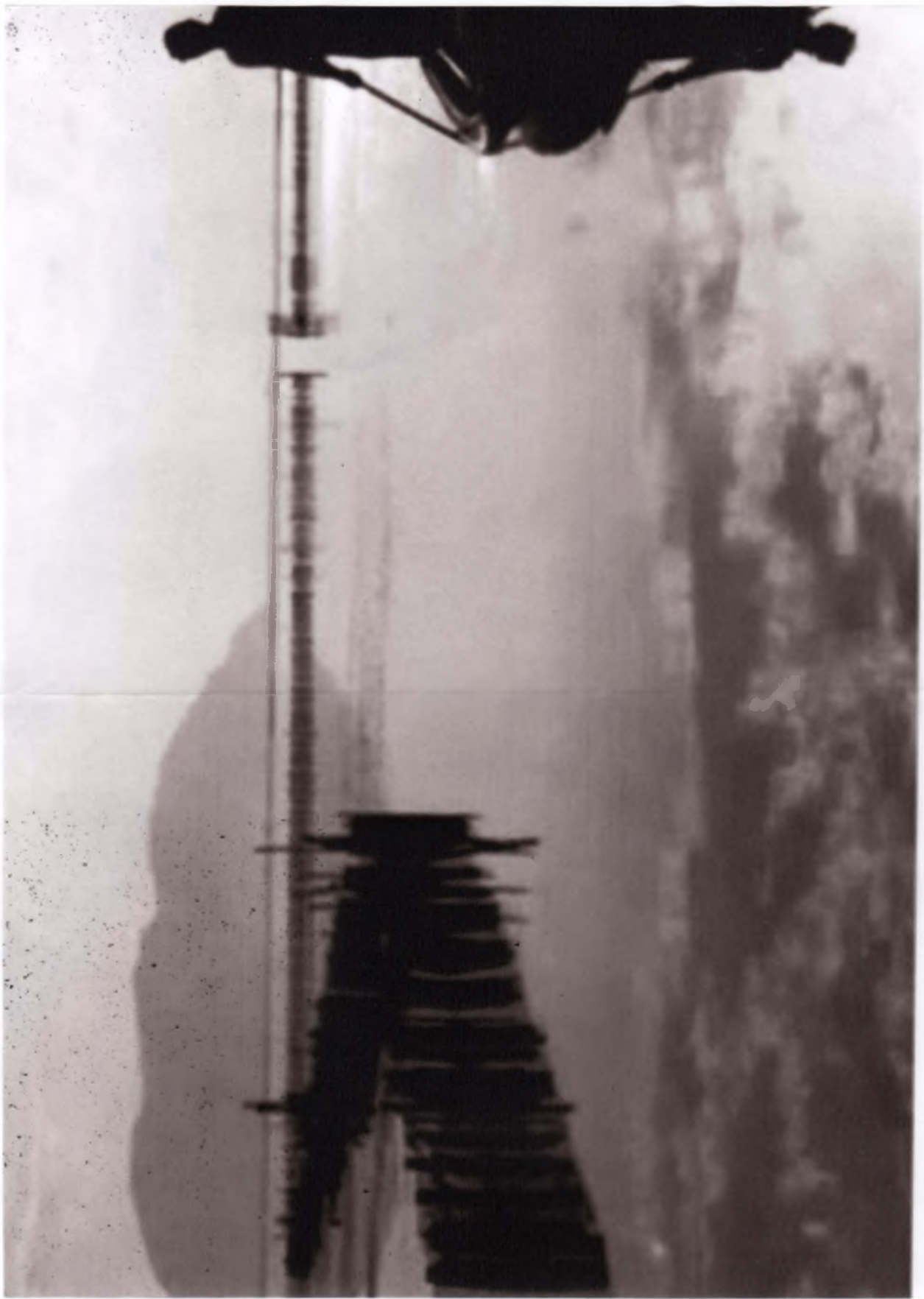

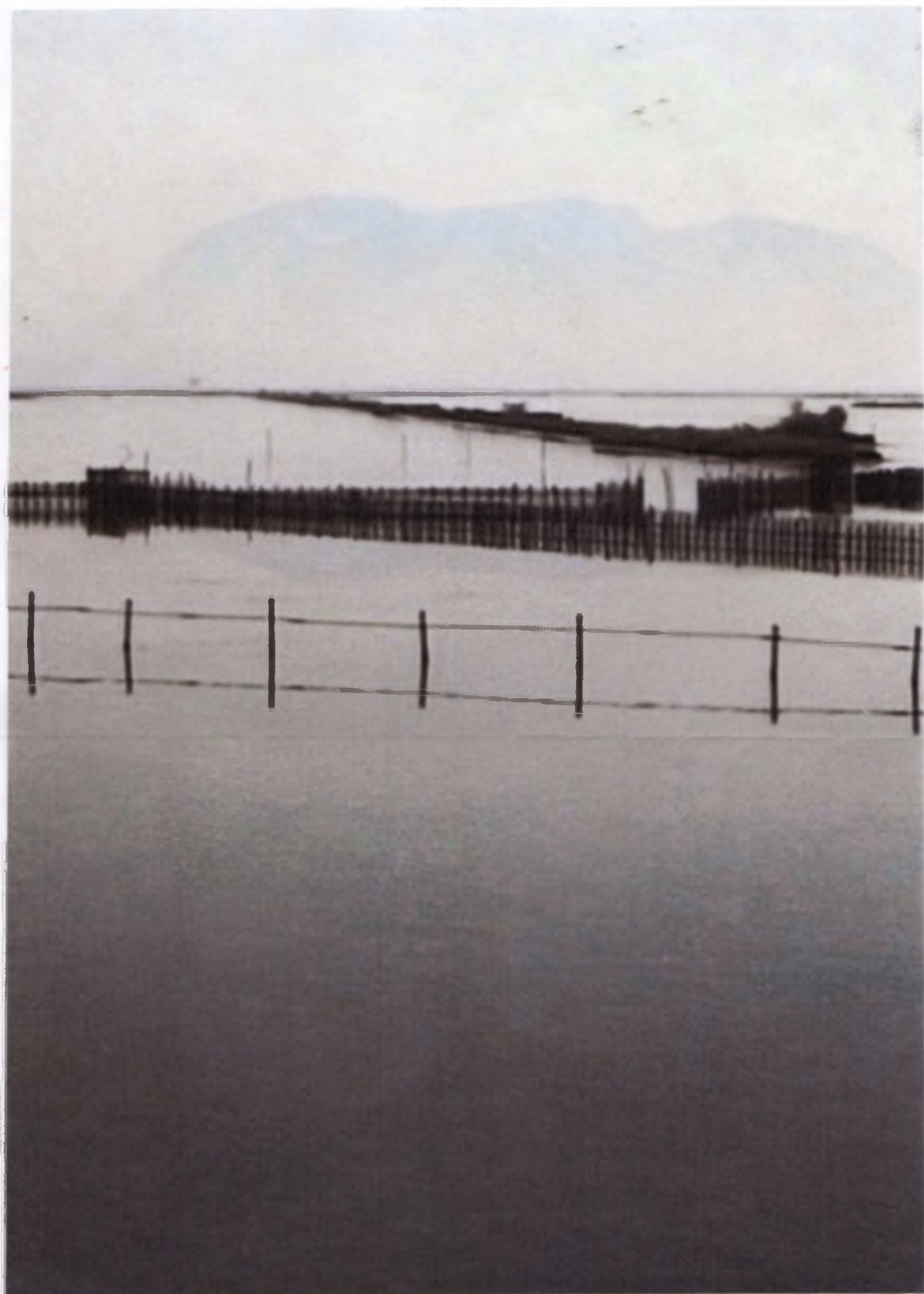

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΑΛΥΚΕΣ

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΤΟΠΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Επιλέγοντας ως σημείο επέμβασης την περιοχή που βρίσκεται δίπλα στις εγκαταστάσεις των Αλυκών του Μεσολογγίου, προσπαθήσαμε να αλληλεπιδράσουμε με τα έντονα στοιχεία της φύσης, καθώς και να σκεφτούμε πάνω σε ένα απλό και κατανοητό χειρισμό που θα μπορούσε να προσθέσει ένα ακόμη κομβικό σημείο στην πόλη του Μεσολογγίου, το οποίο θα διαντιδρούσε με τα υπάρχοντα και θα συνέχιζε το δίκτυο της πόλης, με σκοπό την ένωσή της με το φυσικό τοπίο.

Με άλλα λόγια να γίνει κομμάτι της πόλης η εμπειρία της φύσης.

Η ροή κίνησης μέσα στην πόλη του Μεσολογγίου, καθώς και το ίδιο το δίκτυο από την οποία διαμορφώνεται, φαίνεται να μην εκτονώνεται προς τη φύση, όπως αναφέρθηκε και στις συνεντεύξεις που πραγματοποιήσαμε.

Ως αποτέλεσμα, η ανυπαρξία ενός βατού εδάφους καθιστά πολλά σημεία στη Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου μη προσβάσιμα. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η αποξένωση ανθρώπου και φύσης.

Παράλληλα, η περιοχή των Αλυκών συνδυάζει ένα σπάνιο φυσικό τοπίο και μια διαδικασία τεχνητή, η οποία όμως αποτελεί από μόνη της ένα οικοσύστημα. Ο τρόπος λειτουργίας των αλυκοποιήσεων αποτελεί ένα σύστημα φυσικών διεργασιών που στηρίζονται στη μετακίνηση των υδάτων σε διαμορφωμένα τμήματα, τις λεγόμενες θερμάστρες. Κατά τη μετακίνηση αυτή, η συνεχώς αυξανόμενη πυκνότητα του νερού σε αλάτι, κάτι που επηρεάζεται από την φυσική εξάτμιση τμήματος των υδάτων και από την θερμοκρασία τους, οδηγεί τελικά σε μια σύσταση του νερού κορεσμένη σε άλμη η οποία τοποθετείται σε ειδικά διαμορφωμένες λεκάνες, τα αλοπήγια.

Σε όλη τη διάρκεια μετακίνησης του νερού σε διπλανά κάθε φορά τμήματα η στάθμη του διατηρείται σταθερή.

Το μεγαλύτερο βάθος που συναντά κανείς στην περιοχή είναι 0,60 μ., καθώς ο πυθμένας αποτελείται από αργιλικό έδαφος (δεν έχει διαπερατότητα οπότε ελέγχεται η ποιότητα του νερού).

Η συνύπαρξη της φύσης με την ανθρώπινη επέμβαση υπό τη μορφή ενός τεχνητού οικοσυστήματος, αποτέλεσε για εμάς ένα πολύ ενδιαφέρον στοιχείο.

Παράλληλα, διακρίναμε σε αυτή μια υβριδικότητα, η οποία γεννά μια ισχυρή και ταυτόχρονα διπλή μορφολογική αντίθεση:

Η ρευστότητα του υδάτινου στοιχείου φαίνεται σε ορισμένα σημεία να δαμάζεται από την γεωμετρικοποίηση που επιχειρεί η ανθρώπινη επέμβαση.

Με τον όρο ανθρώπινη επέμβαση ορίζεται στο σημείο αυτό η διαμόρφωση των υδάτινων οικοπέδων-λεκανών από τις εγκαταστάσεις των Αλυκών.

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΤΟΠΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Από την άλλη, η καθαρότητα του σχήματος του ανθρώπινου χειρισμού διαβρώνεται μορφολογικά από το νερό, δημιουργώντας συνεχώς μια νερένια δαντέλα με την ξηρά, χαρακτηριστικό γνώρισμα του τοπίου.

Η διάβρωση αυτή της ευθείας γραμμής καθώς και η λοξότητα που δημιουργείται στο τοπίο διαμέσου της ροής των υδάτων, αποτέλεσε το βασικό μας σχεδιαστικό εργαλείο.

Από την άλλη, βασικό προγραμματικό εργαλείο υπήρξε η διαμόρφωση μιας διαδρομής που θα συνδύαζε την έρευνα, την επίσκεψη, την παρατήρηση και τον περίπατο.

Σημαντική παρατήρηση αποτέλεσε πως το σημείο της παρέμβασής μας δεν αποτελεί μια παρθένα περιοχή, αλλά έχει ήδη υπάρξει σε αυτή η ανθρώπινη παρουσία, κάτι που μαρτυρείται από τη γεωμετρικοποίηση των εγκαταστάσεων των Αλυκών.

Η ιδιομορφία του φυσικού τοπίου, η σιωπηλή και ήπια ανθρώπινη επέμβαση που προυπάρχει στην περιοχή, καθώς και η άμεση σχέση του με την πόλη του Μεσολογγίου υπήρξαν από τους βασικούς λόγους της επιλογής της τοποθεσίας.

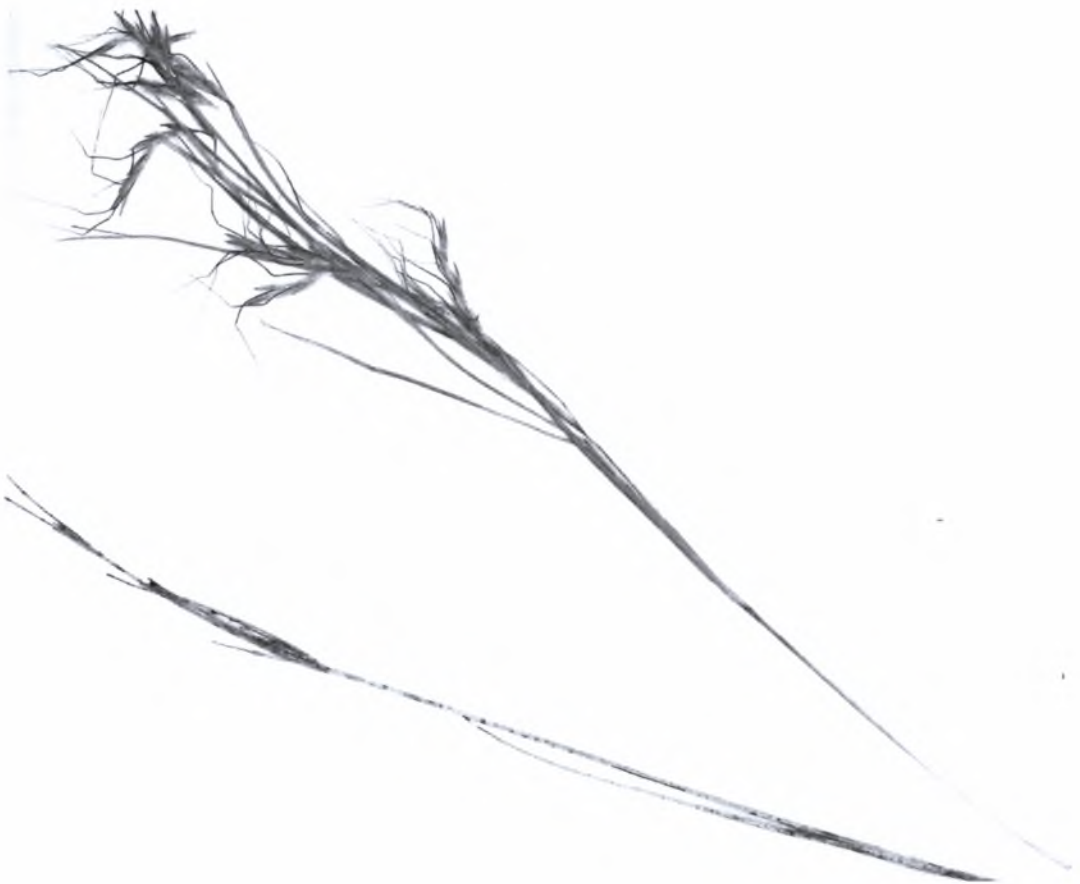
ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΦΥΛΛΩΜΑ ΧΑΜΗΛΟΥ ΦΥΤΟΥ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΣΤΑΧΥ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΣΤΑΧΥ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΒΡΥΟ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΛΕΠΤΟ ΚΛΑΔ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΒΡΥΟΦΥΤΑ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΟ

ΦΥΤΟΛΟΓΙΟ

ΣΤΑΧΥ

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΜΜΟΝΩΝ

Μέσα στα πλαίσια διερεύνησης της προσωπικής μας διαισθητικής συνθετικής συμπεριφοράς, μας απασχόλησαν έννοιες που σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά του χώρου, αλλά και της επαφής και συνύπαρξής του με το ανθρώπινο σώμα.

Η επαφή των δύο αυτών οντοτήτων, διαμορφώνεται ως ένας από τους βασικότερους πυρήνες του προγραμματικού αλλά και σχεδιαστικού σεναρίου.

Ένα σύνολο από σχεδιαστικά συμβάντα των τελευταίων χρόνων ξεδίπλωσαν υφές που απαιτούσαν αποκωδικοποίηση και αναδιατύπωση.

Η σχέση σώματος και περιβάλλοντος, καθώς και η μεταξύ τους επαφή και επικοινωνία, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του προγράμματος.

Η υπεροχή του πώς πάνω στο τί αποτέλεσε μία σχεδιαστική πρόκληση και οδήγησε στην προσπάθεια ένταξής μας -έστω και νοητά- στον μελετώμενο τόπο.

Σημασία έχει το πώς οργανώνεται κάτι και στην συνέχεια επιχειρείται η ανάδυση της καθαρότητας του σχεδίου, καθώς και της ταυτότητάς του.

Κατά κάποιο τρόπο επιχειρήσαμε να αντιμετωπίσουμε το σώμα ως ένα εργαλείο χωρικής ανάγνωσης και μάθησης του περιβάλλοντος. Ως συνέπεια, μας απασχόλησε το ερώτημα με τί τρόπο αυτό που σχεδιάζει κανείς βοηθά το σώμα να βιώσει και να αναγνώσει το χώρο με όσο το δυνατό πιο συνειδητό τρόπο. Άλλωστε το ίδιο το σώμα μέσα από την κίνηση και την συμπεριφορά του γίνεται φορέας ενεργοποίησης των νοημάτων του αρχιτεκτονημένου χώρου.

Η έμφαση που δόθηκε στην αναζήτηση του τρόπου ζωής που θα προτείναμε μέσα από το σενάριό μας και οι κοινωνικές ομάδες στις οποίες αυτό θα απευθυνόταν, βοήθησε στο να απαντηθεί αρχικά το γιατί κάποιος θα ήθελε να επισκεφθεί την περιοχή, τί θα ήταν αυτό που θα την καθιστούσε ένα επιθυμητό χώρο, ή άλλίως επισκέψιμο, ώστε να πραγματοποιηθεί η συνάντηση του ανθρώπινου παράγοντα και της φύσης.

Τελικά το ερώτημα διαμορφώνεται ως το τί μπορεί να αποτελεί ένα μέρος για κάποιον, κάτι που σχετίζεται άμεσα με την εμπειρία που ζει εκεί, με τις αισθήσεις και την ειδική γεύση που ο ίδιος νιώθει.

Το υδάτινο στοιχείο, έννοια που επηρέαζε κάθε σχεδιαστικό βήμα, αλλά και το ίδιο το θεωρητικό υπόβαθρο της μελέτης, έθεσε τις βάσεις για τη διαμόρφωση της ατμόσφαιρας και των χωρικών ποιότητων. Η πρόσβαση, ο ρυθμός, η κίνηση, η μεταβλητότητα, ο προσανατολισμός και πολλά χαρακτηριστικά του χώρου επηρεάστηκαν άμεσα από το στοιχείο του νερού.

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΜΜΟΝΩΝ

Ο βασικός μορφολογικός συνδυασμός του με την ξηρά ακολουθήθηκε στα σχέδια που προτείνονται. Ο συνδυασμός αυτός αποτελείται από λεπτές λωρίδες ξηράς, οι οποίες διατρέχουν την επιφάνεια του νερού, δημιουργώντας υδάτινα οικόπεδα. Τα οικόπεδα αυτά θυμίζουν μαθηματική λογική, καθώς ο τρόπος που τα ρεύματα νερού συνυπάρχουν με τις λωρίδες ξηράς θυμίζουν τη κυματική θεωρία και τη διάδοση των κυμάτων μέσα από μικρές οπές φραγμάτων.

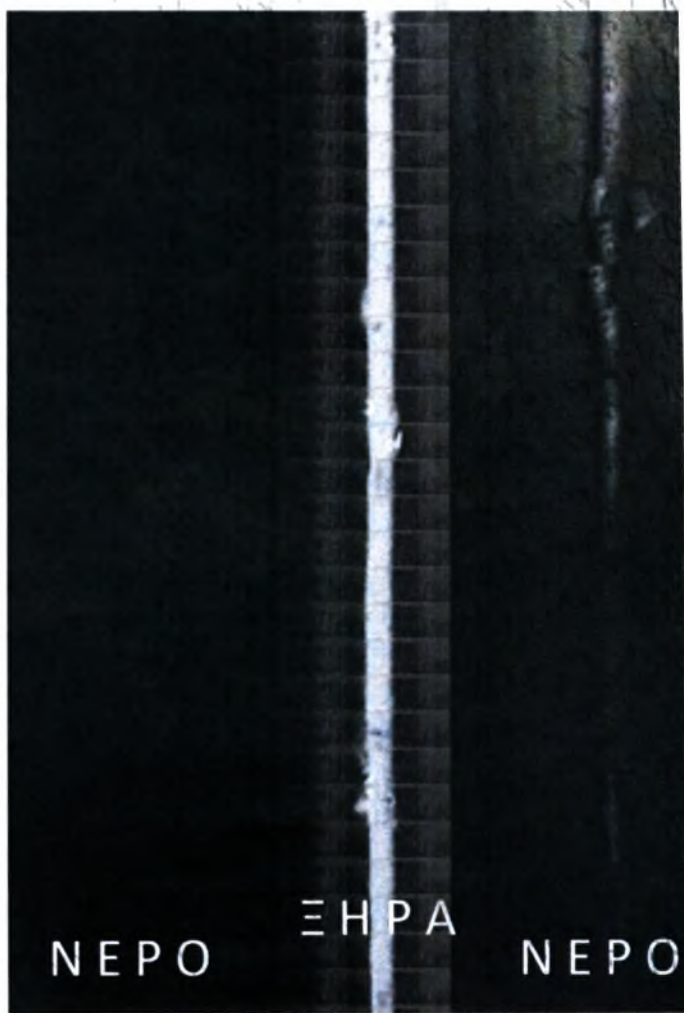
Έτσι, η κίνηση του νερού διαμορφώνει ένα βασικό layer με βάθη, χρώματα και υφές, εμπλουτίζοντας τις εκάστοτε θεάσεις που προτείνει η προγραμματική διαδρομή.

Όταν κάποιος περιπατητής βρίσκεται πάνω στις λωρίδες ξηράς, δεξιά και αριστερά του σχετίζεται με το στοιχείο του νερού.

Η σωματική αυτή τοποθέτηση μας εισήγαγε σε ένα σκεπτικισμό σχετικά με τη βίωση και την εμπειρία του σώματος. Η στιγμή της συσχέτισής του με τη γεωμετρία της βατής λωρίδας και των πρευρικών υδάτων χαρακτηρίζεται από μία ιδιαιτερότητα. Έχει πάντα σημασία το πού ακριβώς βρίσκεται, σε πόση απόσταση από την επιφάνεια του νερού, αν το αγγίζει, αν εφάπτεται σε αυτό, καθώς και τί μπορεί να σημαίνει για το πρόγραμμα ένας κενός χώρος και μια πιο ελεύθερη ξηρά.

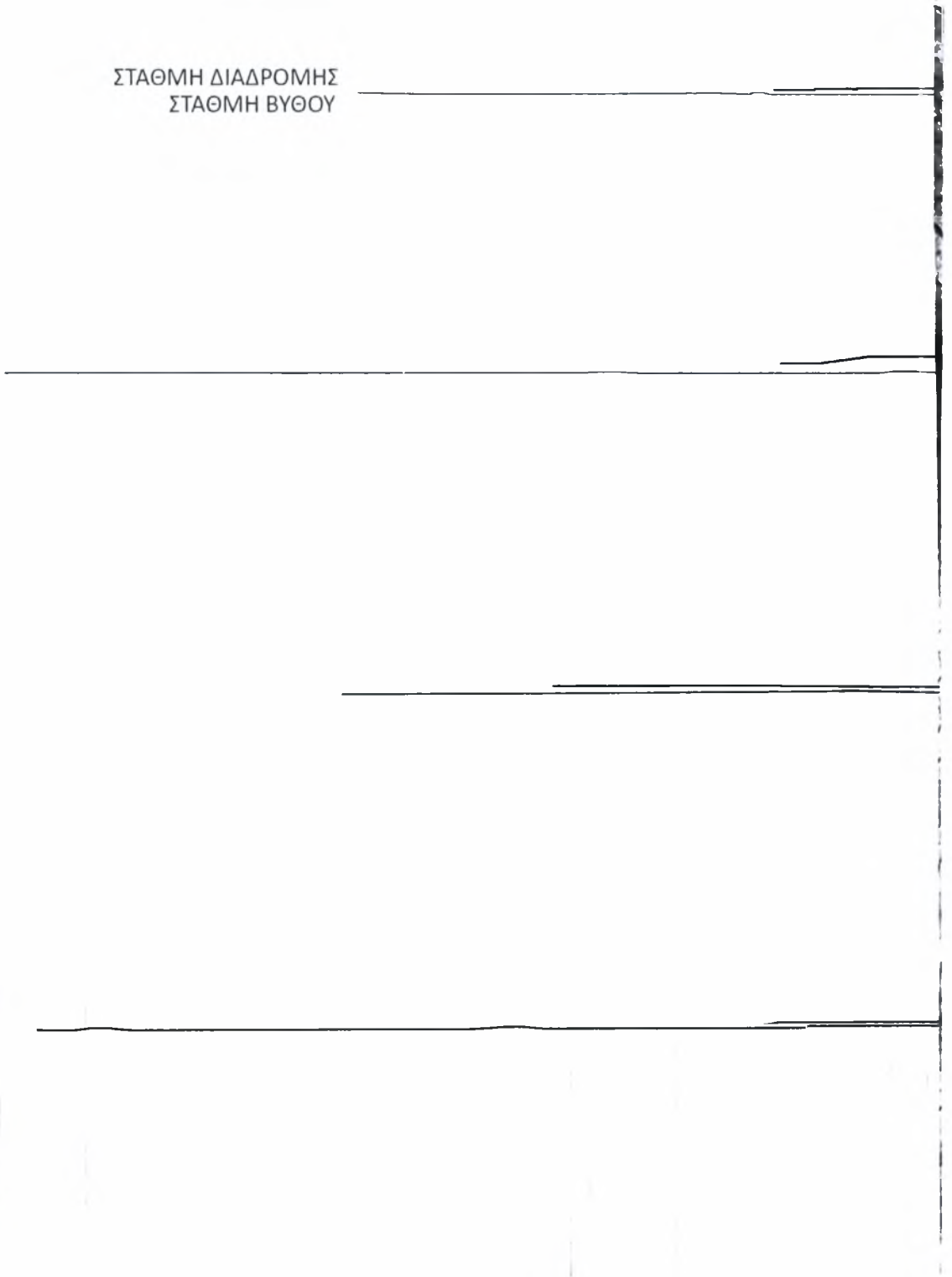
ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

ΛΩΡΙΔΕΣ ΞΗΡΑΣ
ΔΙΑΤΡΕΧΟΥΝ ΤΗΝ
ΥΔΑΤΙΝΗ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΕΧΝΗΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΡΗΧΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΒΥΘΟΥ

ΣΤΑΘΜΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ
ΣΤΑΘΜΗ ΒΥΘΟΥ

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΜΜΟΝΩΝ

Ο χρόνος που δίνεται κάθε φορά στη μεταξύ τους συνάντηση δίνει και μια διαφορετική αίσθηση στο χώρο και στη γενικότερη εμπειρία.

Η συνύπαρξη ανθρώπου και υδάτων προσθέτει στην εμπειρία του πρώτου ένα σύνθετο δειγματολόγιο περιβαλλοντικών υφών, στις οποίες ενυπάρχει η έννοια του χρόνου και της μεταβλητότητας του τοπίου.

Διαμέσου των υφών αυτών η αρχιτεκτονική εμπειρία μεταφράζεται ως αρχιτεκτονική+εμπειρία = χώρος+χρόνος. Η μεταβλητότητα του τοπίου, που διαμορφώνεται διαμέσου της εναλλαγής της εικόνας που πραγματοποιεί η κίνηση του νερού, μεταφράζεται στο σχεδιασμό ως χρονικές φέτες της ανθρώπινης δράσης. Με τον όρο αυτό, εννοείται η κάθε στιγμή της ανθρώπινης εμπειρίας, κάθε μία από τις οποίες αποτελεί ένα διαφορετικό βίωμα, λόγω της εναλλαγής του χωρικού σημείου, της χρήσης του, του προσανατολισμού και της θέασης που προτείνεται.

Οι στιγμές των φαινομενικών ορίων που διαμορφώνει το υδάτινο στοιχείο στην ευρύτερη περιοχή της παρέμβασής μας, διαμέσου της κίνησής του και της μεταβλητής εικόνας που παράγει σε συνδυασμό με την ξηρά, μεταφράζονται στη διαμόρφωσή μας ως εναλλαγή θέασης. Η εκάστοτε λοξότητα της κάτοψης επηρεάζει τη σωματική κίνηση και τον προσανατολισμό του βλέμματος, δίνοντας έτσι την πιθανότητα μεταβλητότητας της παραγόμενης εικόνας.

Από τη στιγμή που μιλάμε για μια ευαίσθητη φυσική περιοχή και τατόχρονα τη συνύπαρξη της επέμβασής μας με την περιοχή των Αλυκών, δημιουργήθηκε η σκέψη της προσωρινότητας και της ελαφρότητας της κατασκευής. Η ιδέα του ξύλου φάνηκε να συμβαδίζει με τον καλύτερο τρόπο με το ήπιο τοπίο.

Η δυναμική της οριζοντιότητας που εκπέμπεται στο συγκεκριμένο οικόπεδο δημιούργησε την ανάγκη σχεδιασμού χωρικών στάσεων, που δίνουν χρόνο στον περιηγητή να συνομιλήσει αισθητηριακά με το περιβάλλον.

ΕΝΝΟΙΕΣ (ΣΥΝΕΙΡΜΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ)

ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΟΡΓΑΝΙΚΟΤΗΤΑ ΔΑΠΕΔΟ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ
ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ ΒΛΕΜΜΑ ΚΟΡΜΟΣ
INFO-POINTS ΚΕΝΟ ΠΛΗΡΕΣ ΥΔΑΤΙΝΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ
ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΣΩΜΑ ΕΠΑΦΗ ΝΕΡΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΡΙΟ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΧΡΟΝΟΣ ΣΤΑΣΗ
ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΠΙΟ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ ΚΕΛΥΦΟΣ ΦΩΣ
ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΧΡΗΣΗ ΓΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΡΟΗ ΔΙΚΤΥΟ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΤΗΤΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΜΟΡΦΗ
ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ
ΑΞΟΝΑΣ ΦΩΛΙΑΣΜΑ ΚΟΜΒΟΙ ΣΤΙΓΜΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ ΥΓΡΟΤΟΠΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΥΦΕΣ
ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΛΙΜΑΚΑ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΤΗΤΑ ΘΕΑΣΗ

ΕΝΝΟΙΕΣ
(ΣΥΝΕΙΡΜΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ)

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

MESSO LAGHI-ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΜΝΕΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΜΕΤΑΞΥ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΕΧΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ

ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΠΑΘΕΙΑ

ΛΙΜΝΗ

ΚΟΙΛΟΤΗΤΑ ΣΤΑΣΙΜΟ Η' ΕΛΕΦΡΩΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟ ΝΕΡΟ

ΔΑΠΕΔΟ

ΔΑ-ΠΕΔΟ ΔΑ:ΓΗ ΠΕΔΟ:ΠΟΥΣ, ΠΟΔΙ

ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΟΡΙΟ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΕΓΓΙΧΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ-ΧΩΡΟΣ ΣΤΑΣΗΣ

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ

Η πρότασή μας τελικά διαμορφώνεται ως μία ευθεία προγραμματική γραμμή, ως επανάληψη των λωρίδων γης που διατρέχουν την επιφάνεια των υδάτων.

Η διαδρομή ακολουθεί μια απλή γεωμετρία, στην οποία αγκυρώνονται χρήσεις και λειτουργίες.

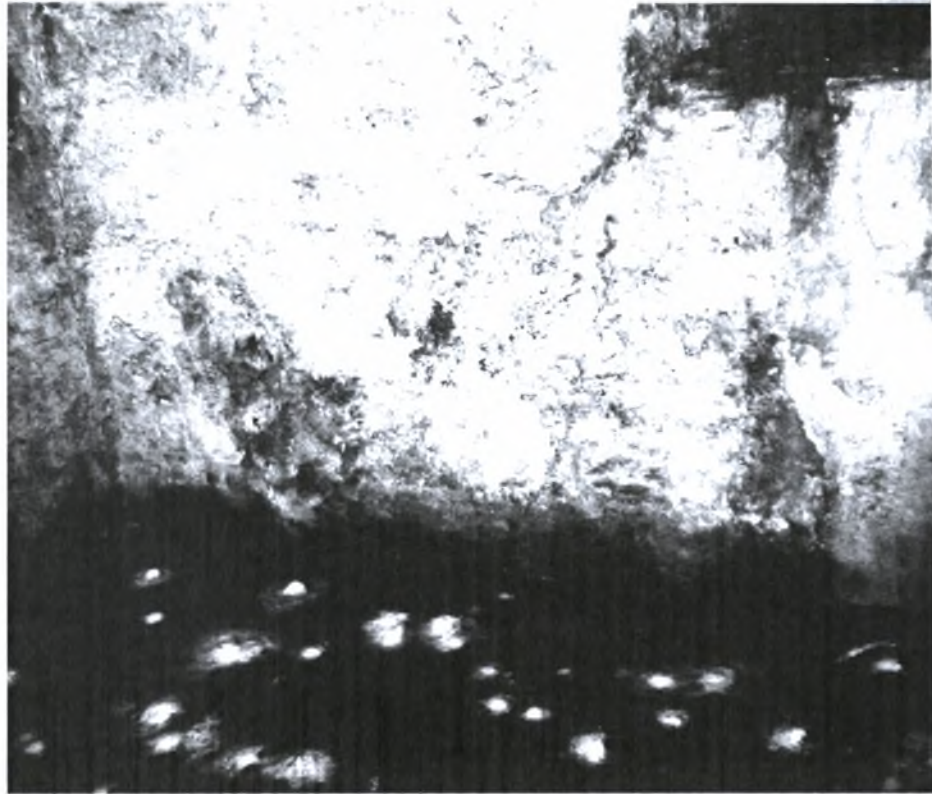
Η ευθυγράμμιση της πορείας έχει ως στόχο τη διαμόρφωση μιας ιστορίας χωρικών επιλογών με σημείο εκκίνησης και τερματισμού, ώστε να εξελιχθεί μια συνεχής διαδικασία.

Η μορφολογία της πρότασης σέβεται την ύπαρξη του υγρότοπου και διαμέσου της γεωμετρίας, των διαστάσεων και της υλικότητας προσπαθεί να εκφράσει την ευαισθησία με την οποία αντιμετωπίζει το φυσικό τοπίο.

Η επιλογή της τοποθεσίας αποτελεί μια προσπάθεια στοχαστικής τοποθέτησης των χρήσεων σε σχέση με την πόλη του Μεσολογγίου.

Δημιουργείται μια σύνδεση με το φυσικό τοπίο, η οποία καταλήγει σε ένα υπερυψωμένο παρατηρητήριο που κοιτά προς το άνοιγμα της Λιμνοθάλασσας και παράλληλα δίνει την ευκαιρία σε έναν περιηγητή να ξαναδεί από ένα διαφορετικό σημείο παρατήρησης τη διαδρομή που διάνυσε.

Ο κορμός των ενημερωτικών, ερευνητικών και ψυχαγωγικών λειτουργιών που μελετάται, σχετίζεται με τη διαδικασία και την παραγωγή των Αλυκών, αλλά και με την ίδια την πόλη του Μεσολογγίου, στοιχείο που κρατά ενεργές και τις ίδιες τις Αλυκές.

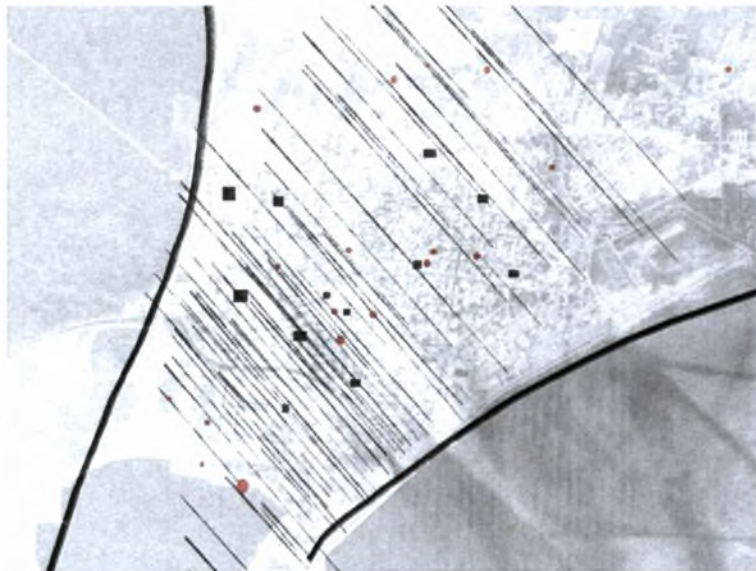
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Στο σημείο αυτό παρουσιάζονται τα δίκτυα που σαρώνουν τη περιοχή και συγκεκριμένα τη ροή κίνησης μέσα στην πόλη, με σκοπό την κατανόηση του προσανατολισμού των χρήσεων.

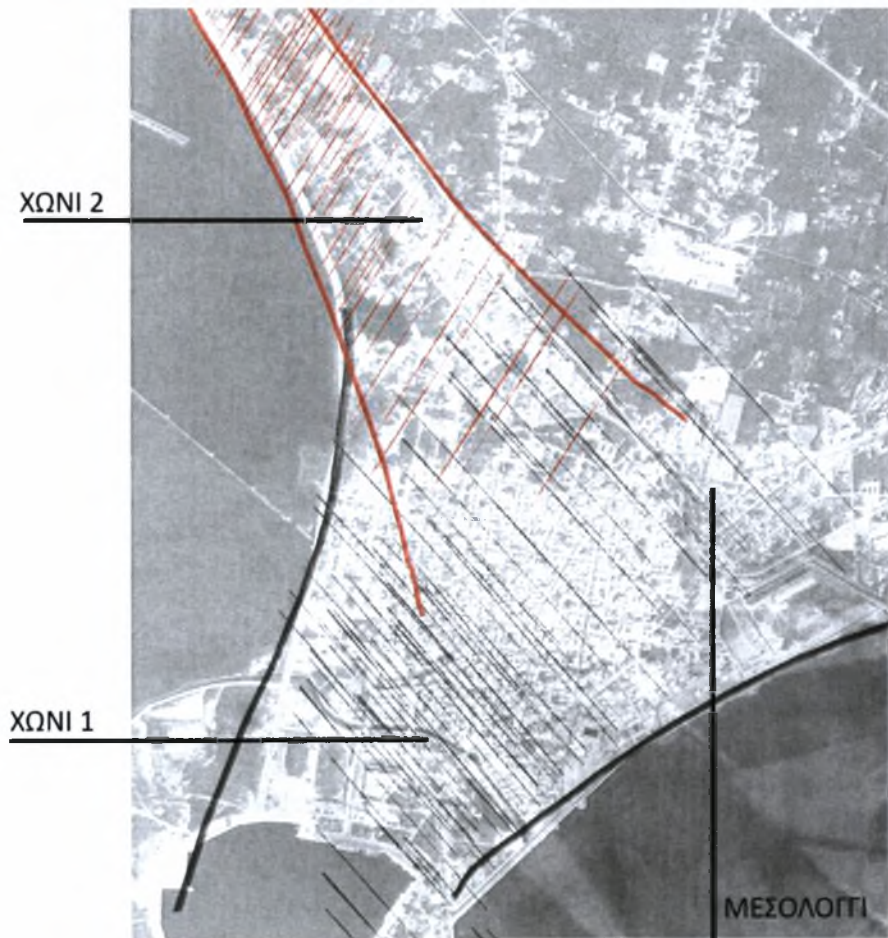
Έπειτα από την επισήμανση στο χάρτη της πόλεως των κομβικών της σημείων, παρατηρήθηκε μία ροή χρήσεων προς το νότιο τμήμα της. Δημιουργείται δηλαδή ένα χωνί που προσανατολίζεται προς τα νότια.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Επιλέγοντας ως σημείο επέμβασης την περιοχή του υγροβιότοπου στην περιοχή των Αλυκών διαμορφώνεται μία δεύτερη ροή και ένα δεύτερο χωνί με κατεύθυνση τη φύση, στα βορειοδυτικά της πόλης.

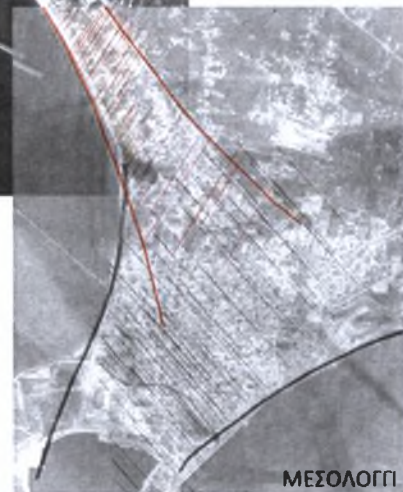
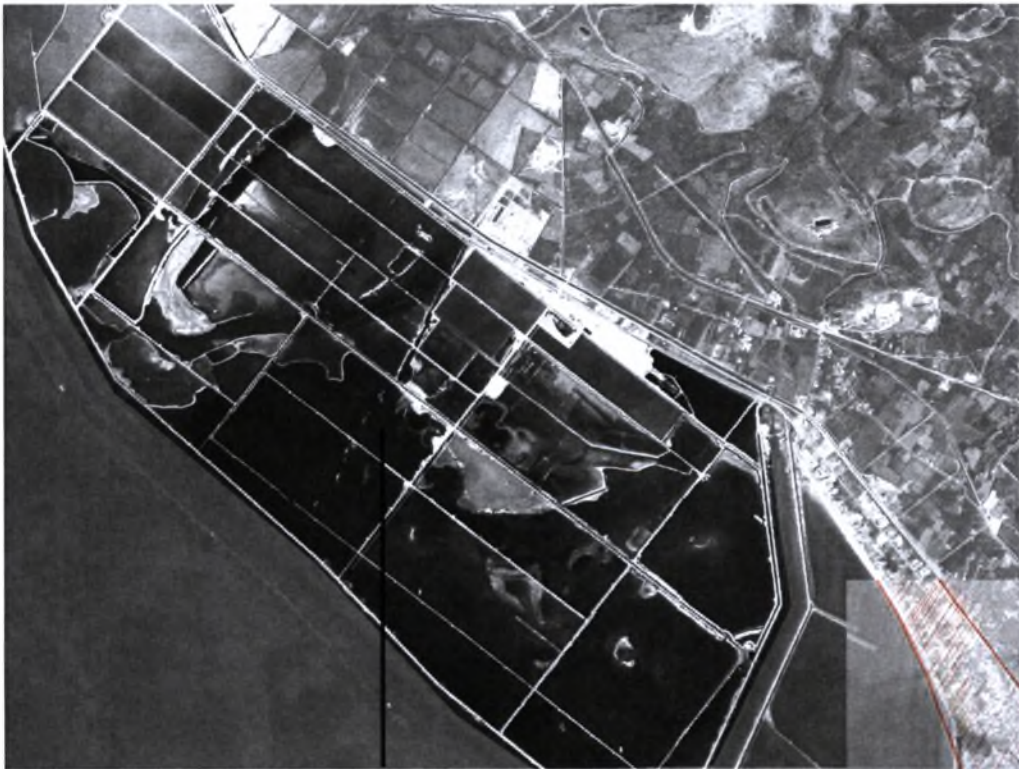
Το νοητό σημείο τομής των δύο αυτών χωνιών βρίσκεται στην είσοδο του Μεσολογγίου, στοιχείο που σχετίζει την επέμβαση με ένα δυναμικό τρόπο με την πόλη, διατηρώντας την απαραίτητη απόσταση που απαιτείται από τον βασικό οικισμό. Το μέγεθος αυτής της απόστασης βέβαια δεν καθιστά την επέμβαση απρόσιτη και ξένη.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΟΛΗΣ:
ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΜΗΣ ΝΟΗΤΩΝ ΧΩΝΙΩΝ

ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Προσανατολιζόμενοι προς την περιοχή των Αλυκών, που βρίσκονται πάνω ακριβώς από την πόλη, προσπαθήσαμε να τοποθετήσουμε μια ευαίσθητη διαδρομή σε ένα σημείο στο οποίο θα συνυπήρχε με αρμονία ο άνθρωπος, η φύση και το τοπικό σύστημα λειτουργίας των αλυκοποιήσεων με όρους φυσικούς επίσης.

ΑΛΥΚΕΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

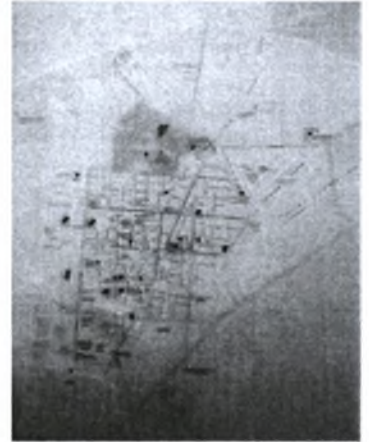
ΣΚΙΤΣΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΧΑΡΑΞΕΩΝ ΠΟΛΗΣ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ-ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

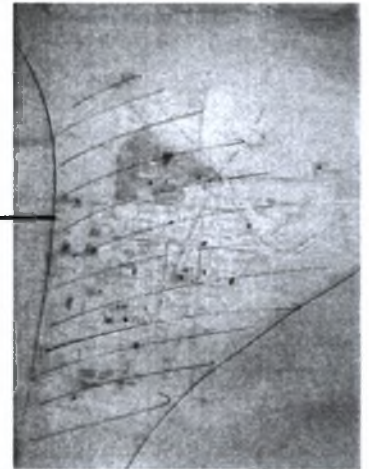

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ
ΚΟΜΒΙΚΩΝ
ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ

ΧΩΡΙΚΗ ΡΟΗ
ΚΟΜΒΙΚΩΝ
ΣΗΜΕΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ
ΛΙΜΑΝΙ

ΧΩΝΙ 1

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ -ΧΩΝΙ 2

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΡΟΗ
ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ/ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ
ΦΥΣΙΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ/ΣΥΝΔΕΣΗ

ΧΩΝΙ 2

ΣΗΜΕΙΟ

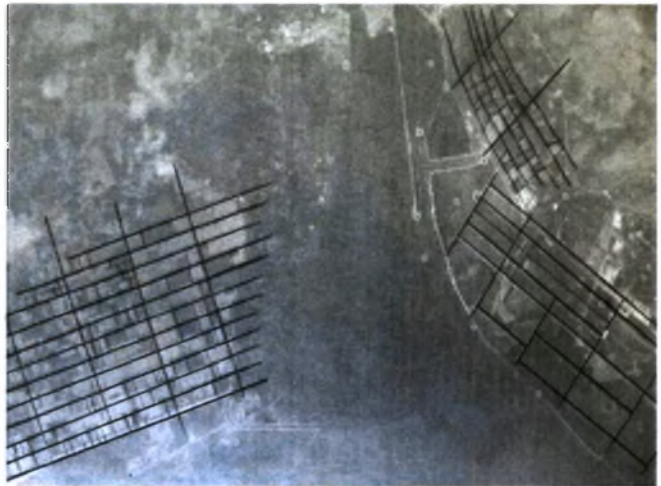
ΤΟΜΗ ΤΩΝ ΑΥΧΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΣΚΙΤΣΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

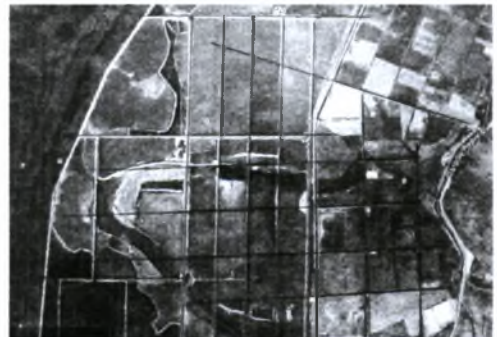
Η ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΠΟΙΗΣΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΤΗ ΣΙΩΠΗΛΗ ΑΛΛΑ ΠΡΟΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ.

ΠΑΡΟΛΗ ΤΗ ΦΥΣΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ ΤΗΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ, ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΝΑ ΥΠΑΚΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ.

ΟΙ ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ ΔΙΑΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΓΡΑΜΜΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΗΜΕΙΟΥ
ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ
ΧΩΡΙΚΗ
ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ
ΑΛΥΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

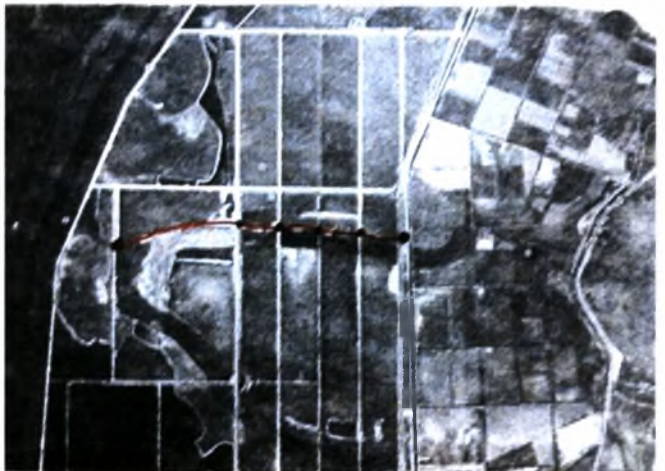
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ
ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΒΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΞΗΡΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ
ΧΡΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ-
ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ
ΠΩΣ Η ΙΔΙΑ ΠΑΤΑΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ
ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ ΕΔΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

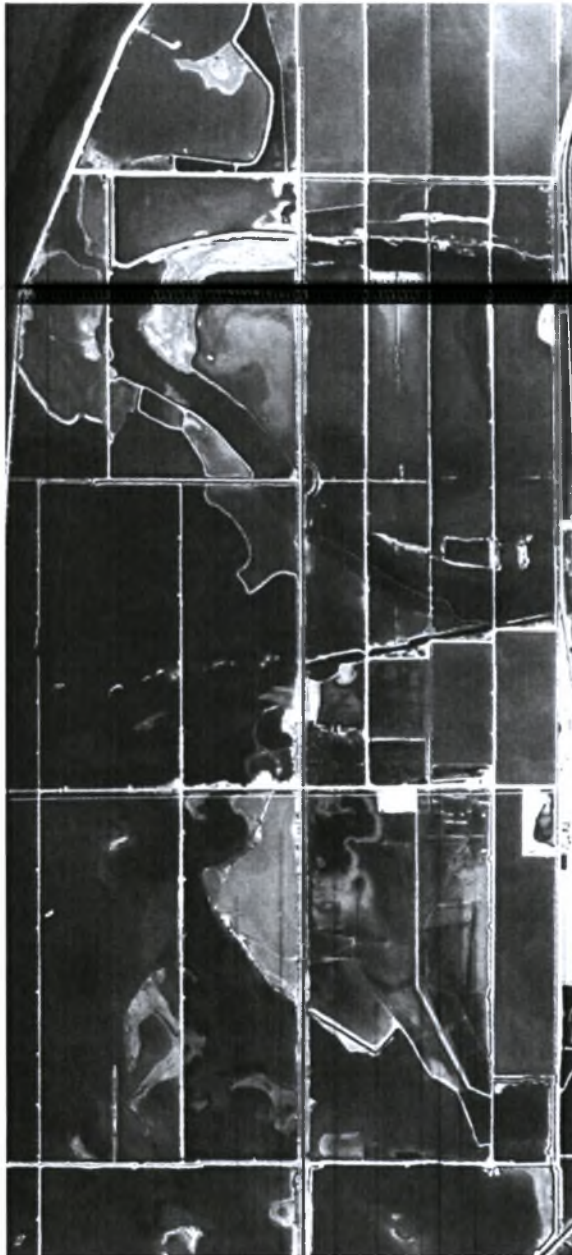
Η ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΞΗΡΑ
ΣΥΝΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕ ΤΗ ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΜΑΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ
ΣΤΑΣΕΙΣ-ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΙΣ

ΣΤΙΣ ΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΗ
ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ-ΞΕΚΟΥΡΑΣΗΣ-ΧΡΗΣΗΣ-ΣΥΝΕΥΡΕΣΗΣ-
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

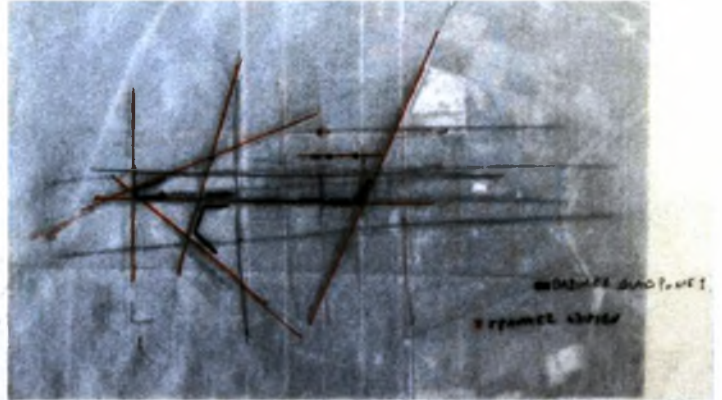
ΕΠΙΛΟΓΗ ΓΡΑΜΜΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

Έπειτα από τη διερεύνηση των διαφόρων σημείων, η τελική επιλογή του γραμμικού εδάφους που προτείνεται είναι αυτή που σκιαγραφείται παρακάτω.

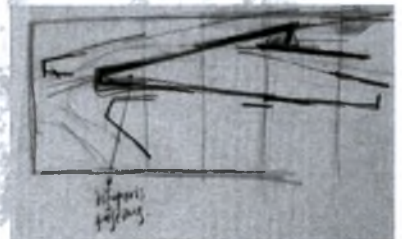
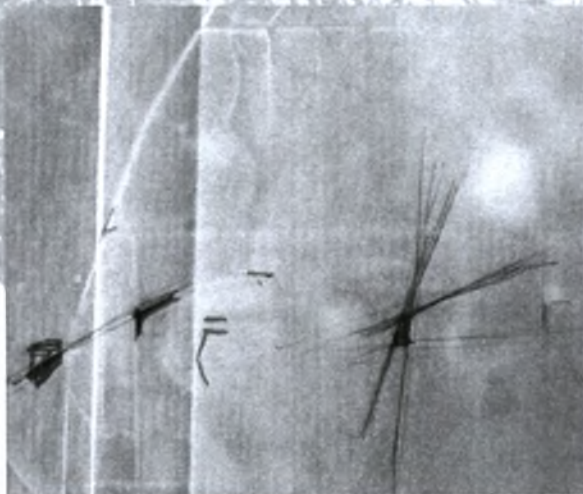

ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΧΑΡΑΞΕΩΝ

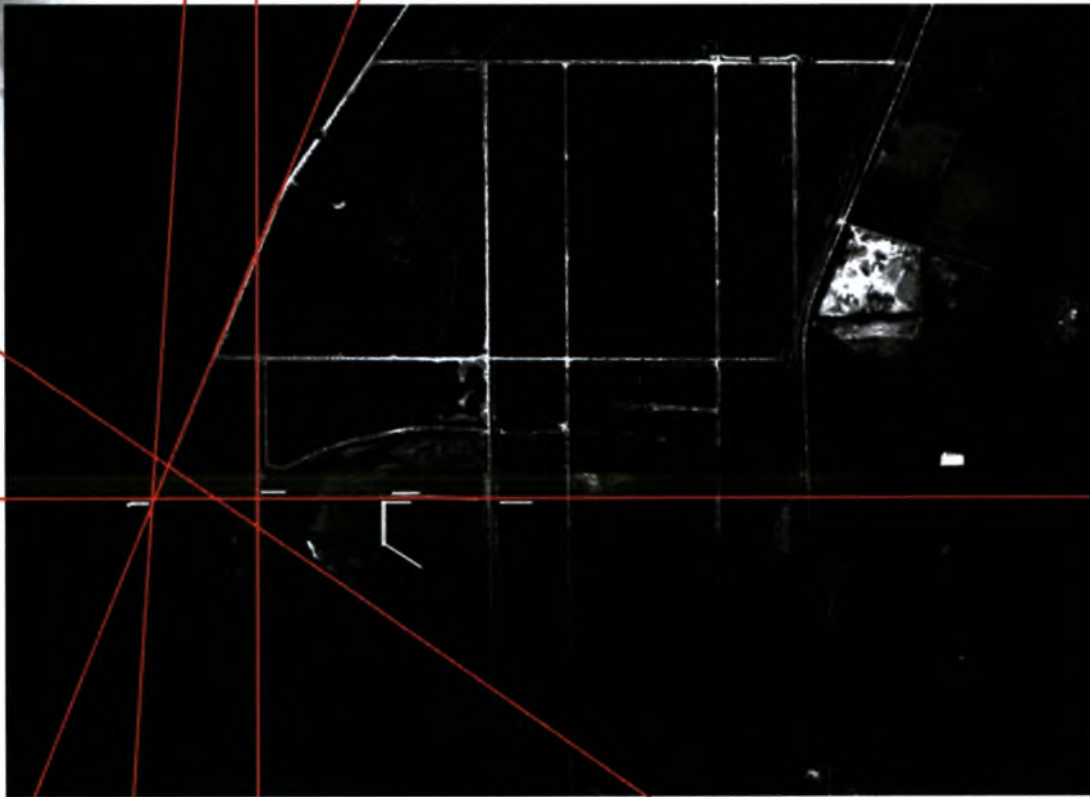
ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ
ΤΟΠΙΟΥ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΩΡΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΣΕ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ
ΤΙΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΞΗΡΑΣ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΝ

Η ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΛΩΡΙΔΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΑΝ ΠΑΤΡΟΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΜΑΣ.

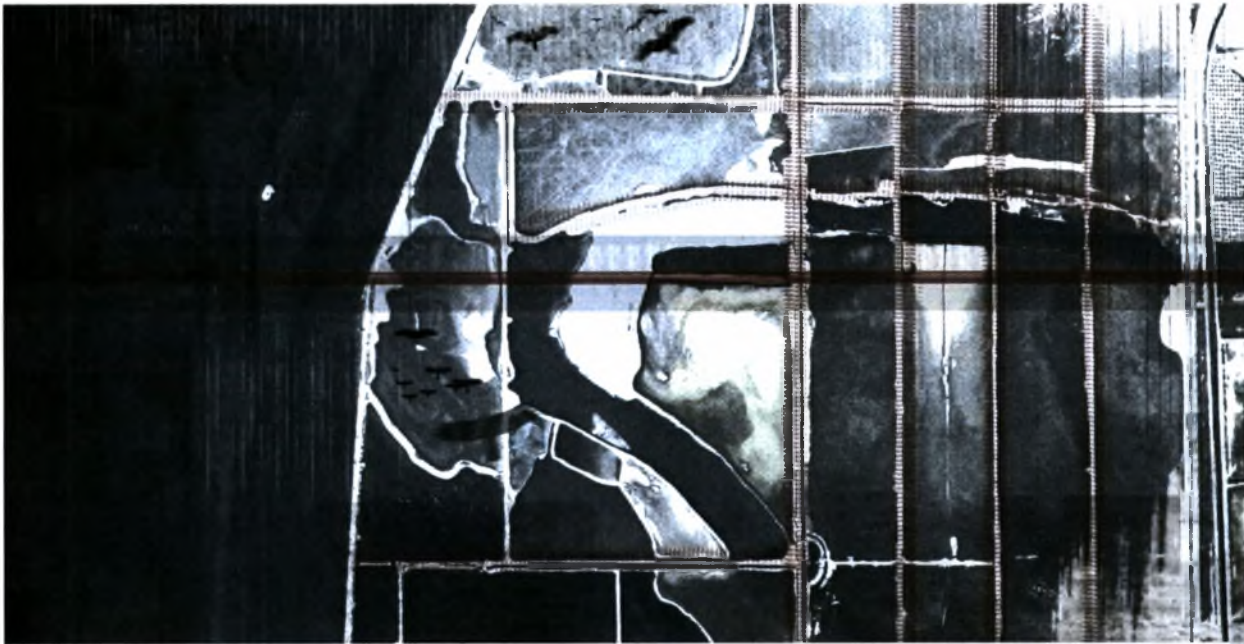

ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Η σχεδιαστική επιθυμία μας αποτελείται από μια ευθεία προγραμματική γραμμή, επάνω στην οποία “αγκιστρώνονται” χρήσεις.

Θα μπορούσαμε αλλιώς να πούμε πως προτείνεται μία λωρίδα εδάφους, η οποία δημιουργεί το πάτημα με τη βοήθεια του οποίου ένας περιπατητής/επισκέπτης φτάνει στις επιμέρους χρήσεις.

Σε ορισμένα σημεία η προγραμματική δυναμική της βατής λωρίδας ενισχύεται από δευτερεύουσες στάσεις/σημεία παρατήρησης, στα οποία η ίδια οδηγεί.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

Αρχική επιθυμία της αρχιτεκτονικής χειρονομίας μας αποτέλεσε ο σχεδιασμός μιας βαθιάς επιφάνειας ή αλλιώς ενός δαπέδου.

Το δάπεδο, μεταφρασμένο αρχιτεκτονικά ως το ελάχιστο όριο ανάμεσα στη φύση και τον κτιστό κόσμο, ενεργοποιεί την ανέγγιχτη γη, σηματοδοτώντας και διαχωρίζοντας το οικείο από το ανοίκειο. Ως πλατφόρμα για το πρόγραμμα δίνει τη πιθανότητα της σωματικής συνάντησης του περιπατητή με τα επιμέρους σημεία του τοπίου, καθώς παρέχει και τον απαραίτητο χρόνο στάσης που απαιτείται για να κατοικηθεί.

Η πλατφόρμα, κομμάτι της αστικής τοπογραφίας, έρχεται να πατήσει πάνω σε ξύλινους πασσάλους και με ήπιο τρόπο να συνυπάρξει με τη φύση.

Ως συνομιλήτης με το φυσικό περιβάλλον διαντιδρά μαζί του, βρέχεται, τρυπιέται αποτελώντας μια πορώδη οργανική επιφάνεια, διαβρώνεται, βουλιάζει, ακουμπά στην ξηρά, συνυπάρχει με την τοπογραφία, βοηθώντας στην ανάγνωση και τη βίωση της μορφολογίας της περιοχής.

Παράλληλα, αποτελεί και το διαμεσολαβητή της συνομιλίας του σώματος με την τοπογραφία της φύσης.

Θα μπορούσαμε αλλιώς να την ονομάσουμε και επιφάνεια εξερεύνησης, ακόμα και προγραμματική πασαρέλα.

Συμπερασματικά, το πρόγραμμα της μελέτης μας αποτελείται από μία βασική διαδρομή που διατρέχει από πάνω την επιφάνεια του νερού, έχοντας εκκίνηση στον περιφερειακό δρόμο, καταλήγοντας σε ένα μάτι-παρατηρητήριο με θέαση προς τη Λιμνοθάλασσα.

Προτείνεται με άλλα λόγια μια ευθεία προγραμματική γραμμή, μία λεπτή λωρίδα εδάφους, που γαζώνει κάθετα την περιοχή και καταλήγει σε ένα τερματικό σταθμό στη θάλασσα.

Η λωρίδα αυτή με τη σειρά της σαρώνεται κάθετα από δευτερεύουσες υπάρχουσες λωρίδες ξηράς πάνω στις οποίες δίνει χρήσεις-στάσεις περισσότερο ιδιωτικές, διαμορφώνοντας ένα ακόμη δίκτυο.

Οι διαδρομές συνθέτουν την πιθανότητα εναλλαγής της πορείας που κάποιος περιπατητής μπορεί να ακολουθήσει. Κατά κάποιον τρόπο, δημιουργούν υποκειμενικούς χρόνους και μικρές ιστορίες. Η εξέλιξη αυτών, καθώς και η διάρκειά τους, εξαρτάται κάθε φορά από τις στάσεις -χρονικές ή χωρικές- και τη διαδρομή που επιλέγει ο εκάστοτε επισκέπτης-περιπατητής μέσα στη λωρίδα προγράμματος.

Μιλάμε, λοιπόν, για ένα βασικό κορμό, ο οποίος κατά μήκος του δίνει επιλογές χρήσεων στα διάφορα info points που ορίζει το πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

Τα φυσικά στοιχεία ενσωματώνονται στη χωρική σύνθεση διαμέσου της επεξεργασίας της εδαφικής και γενικότερης επιφάνειας, καθώς ο τρόπος εισαγωγής του φωτός από διάτρητα πανέλα στο εσωτερικό αντικατοπτρίζει τη ρευστότητα του περιβάλλοντος.

Το δίπολο σώμα-βλέμμα οργανώνει το χώρο -στεγασμένο ή μη- και τον προσανατολισμό του σε σχέση με το εκάστοτε σημείο παρατήρησης, καθώς το βλέμμα χρησιμοποιείται ως εργαλείο δημιουργίας τομών στη φύση και στα εκάστοτε καθαρarisματα των επιμέρους θεάσεων.

Με ένα από τους κυριότερους στόχους μας το σεβασμό των εγκαταστάσεων των Αλυκών και την ενίσχυση της προώθησης των ίδιων και του ελέγχου της λειτουργίας τους, οι σχεδιαστικές μας προτάσεις αποτελούνται από στοιχεία πολύ μικρά σε αναλογία με το μέγεθος των εκτάσεων των Αλυκών, διάσπαρτες χρήσεις, τοποθετημένες σε πασάλους ώστε να μη προσβάλλεται το υδάτινο στοιχείο και διαμέσου του φυσικού τους υλικού να συνυπάρχουν σε αρμονία με το τοπίο, αποφεύοντας το να αποτελέσουν ξένο σώμα.

Το ίδιο το δίκτυο των χρήσεων ακολουθεί σε μεγάλο βαθμό υπάρχουσες συνδέσεις και διαδρομές και με τον τρόπο αυτό συμμετέχει σε μια οικονομική κατασκευή που ακουμπά με ευαισθησία στον περιβάλλοντα χώρο.

Η ενημέρωσή μας σχετικά με το ιδιοκτησιακό-θεσμικό καθεστώς της περιοχής και της λειτουργίας των Αλυκών επηρέασε σε αρκετά μεγάλο βαθμό τη σχεδιαστική μας πρόταση.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

Η προγραμματική διαδρομή εκτυλίσσει μια ιστορία χρήσεων με σημείο εκκίνησης και τερματισμού.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- σημείο εκκίνησης: κιόσκι ενημέρωσης, υπαίθριο καθιστικό
- 1η διασταύρωση: info-box, μικρό υπαίθριο καθιστικό, διαδρομή προς παρατηρητήριο
- 2η διασταύρωση: info-box, μικρό υπαίθριο καθιστικό, διαδρομή προς παρατηρητήριο
- πρόσβαση σε μικρό νησάκι-υπαίθριος χώρος ανάπαυσης / παρατήρησης
- 3η διασταύρωση: info-box, μικρό υπαίθριο καθιστικό
- φορέας ελέγχου και προστασίας της λειτουργίας των Αλυκών, μετρήσεις/έρευνα σχετικά με τη λιμνοθάλασσα, ενημερωτικό ταμπλό για τις εξελίξεις εντός του χώρου
- 4η διασταύρωση: είσοδος φορέα, πρόσβαση σε δευτερεύουσες διαδρομές/περιπάτους
- παραγωγική γραμμή αυγοτάραχου, μικρό καφέ και εστιατόριο δοκιμής αυγοτάραχου, χώροι ανάπαυσης/παρατήρησης, χρήση άλατος για χαλαρωτικό σκοπό, μικροί ξενώνες ερευνητών
- μικρός μουσειακός χώρος και χώρος προβολών σχετικά με τις Αλυκές αλλά και ευρύτερα με την πόλη του Μεσολογγίου (χώρος ενημέρωσης/ανάγνωσης)
- αμφιθέατρο, οροφή παρατηρητήριο
- σημείο τερματισμού: παρατηρητήριο

Οι χρήσεις του προγράμματος ενισχύουν και προωθούν την ενότητα των Αλυκών διαμέσου της ενημέρωσης, των μετρήσεων, της προώθησης του μουσείου και της βιβλιοθήκης, καθώς και της παραγωγής ενός σηματοδοτημένου δικτύου που τις καθιστά επισκέψιμες.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΧΡΗΣΤΩΝ

Οι κοινωνικές ομάδες στις οποίες απευθύνεται το πρόγραμμα είναι:

- ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ: ενημερώνονται στο στάδιο 1 και πιθανότατα ακολουθούν την προγραμματική διαδρομή
- ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ: ακολουθούν τα στάδια 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 (μόνο τις διαδρομές), 9 (εκτός των ξενώνων), 10, 11, 12
- ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ: ακολουθούν τα στάδια 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 (εκτός των ξενώνων), 10, 11, 12
- ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ: ακολουθούν τα στάδια 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
- ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΦΟΡΕΑ: ενδιαφερόμενοι κυρίως για το σημείο 4 και 6 (υπάρχει η πιθανότητα επίσκεψης και των υπόλοιπων σταδίων)

Στην εξέλιξη της διαδρομής που προτείνεται σίγουρα υπάρχει και το στοιχείο της υποκειμενικής επιλογής του περιπατητητή, καθώς και ο προσωπικός του χρόνος, στοιχεία που δίνουν και τα δύο κάθε φορά διαφορετική μορφή και ροή στην προγραμματική πορεία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

Αρχική επιθυμία της αρχιτεκτονικής χειρονομίας μας αποτέλεσε ο σχεδιασμός μιας βαθιάς επιφάνειας ή αλλιώς ενός δαπέδου.

Το δάπεδο, μεταφρασμένο αρχιτεκτονικά ως το ελάχιστο όριο ανάμεσα στη φύση και τον κτιστό κόσμο, ενεργοποιεί την ανέγγιχτη γη, σηματοδοτώντας και διαχωρίζοντας το οικείο από το ανοίκειο. Ως πλατφόρμα για το πρόγραμμα δίνει τη πιθανότητα της σωματικής συνάντησης του περιπατητή με τα επιμέρους σημεία του τοπίου, καθώς παρέχει και τον απαραίτητο χρόνο στάσης που απαιτείται για να κατοικηθεί.

Η πλατφόρμα, κομμάτι της αστικής τοπογραφίας, έρχεται να πατήσει πάνω σε ξύλινους πασσάλους και με ήπιο τρόπο να συνυπάρξει με τη φύση.

Ως συνομιλήτης με το φυσικό περιβάλλον διαντιδρά μαζί του, βρέχεται, τρυπιέται αποτελώντας μια πορώδη οργανική επιφάνεια, διαβρώνεται, βουλιάζει, ακουμπά στην ξηρά, συνυπάρχει με την τοπογραφία, βοηθώντας στην ανάγνωση και τη βίωση της μορφολογίας της περιοχής.

Παράλληλα, αποτελεί και το διαμεσολαβητή της συνομιλίας του σώματος με την τοπογραφία της φύσης.

Θα μπορούσαμε αλλιώς να την ονομάσουμε και επιφάνεια εξερεύνησης, ακόμα και προγραμματική πασαρέλα.

Συμπερασματικά, το πρόγραμμα της μελέτης μας αποτελείται από μία βασική διαδρομή που διατρέχει από πάνω την επιφάνεια του νερού, έχοντας εκκίνηση στον περιφερειακό δρόμο, καταλήγοντας σε ένα μάτι-παρατηρητήριο με θέαση προς τη Λιμνοθάλασσα.

Προτείνεται με άλλα λόγια μια ευθεία προγραμματική γραμμή, μία λεπτή λωρίδα εδάφους, που γαζώνει κάθετα την περιοχή και καταλήγει σε ένα τερματικό σταθμό στη θάλασσα.

Η λωρίδα αυτή με τη σειρά της σαρώνεται κάθετα από δευτερεύουσες υπάρχουσες λωρίδες ξηράς πάνω στις οποίες δίνει χρήσεις-στάσεις περισσότερο ιδιωτικές, διαμορφώνοντας ένα ακόμη δίκτυο.

Οι διαδρομές συνθέτουν την πιθανότητα εναλλαγής της πορείας που κάποιος περιπατητής μπορεί να ακολουθήσει. Κατά κάποιον τρόπο, δημιουργούν υποκειμενικούς χρόνους και μικρές ιστορίες. Η εξέλιξη αυτών, καθώς και η διάρκειά τους, εξαρτάται κάθε φορά από τις στάσεις -χρονικές ή χωρικές- και τη διαδρομή που επιλέγει ο εκάστοτε επισκέπτης-περιπατητής μέσα στη λωρίδα προγράμματος.

Μιλάμε, λοιπόν, για ένα βασικό κορμό, ο οποίος κατά μήκος του δίνει επιλογές χρήσεων στα διάφορα info points που ορίζει το πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

Τα φυσικά στοιχεία ενσωματώνονται στη χωρική σύνθεση διαμέσου της επεξεργασίας της εδαφικής και γενικότερης επιφάνειας, καθώς ο τρόπος εισαγωγής του φωτός από διάτρητα πανέλα στο εσωτερικό αντικατοπτρίζει τη ρευστότητα του περιβάλλοντος.

Το δίπολο σώμα-βλέμμα οργανώνει το χώρο -στεγασμένο ή μη- και τον προσανατολισμό του σε σχέση με το εκάστοτε σημείο παρατήρησης, καθώς το βλέμμα χρησιμοποιείται ως εργαλείο δημιουργίας τομών στη φύση και στα εκάστοτε καθραρίσματα των επιμέρους θεάσεων.

Με ένα από τους κυριότερους στόχους μας το σεβασμό των εγκαταστάσεων των Αλυκών και την ενίσχυση της προώθησης των ίδιων και του ελέγχου της λειτουργίας τους, οι σχεδιαστικές μας προτάσεις αποτελούνται από στοιχεία πολύ μικρά σε αναλογία με το μέγεθος των εκτάσεων των Αλυκών, διάσπαρτες χρήσεις, τοποθετημένες σε πασάλους ώστε να μη προσβάλλεται το υδάτινο στοιχείο και διαμέσου του φυσικού τους υλικού να συνυπάρχουν σε αρμονία με το τοπίο, αποφεύοντας το να αποτελέσουν ξένο σώμα.

Το ίδιο το δίκτυο των χρήσεων ακολουθεί σε μεγάλο βαθμό υπάρχουσες συνδέσεις και διαδρομές και με τον τρόπο αυτό συμμετέχει σε μια οικονομική κατασκευή που ακουμπά με ευαισθησία στον περιβάλλοντα χώρο.

Η ενημέρωσή μας σχετικά με το ιδιοκτησιακό-θεσμικό καθεστώς της περιοχής και της λειτουργίας των Αλυκών επηρέασε σε αρκετά μεγάλο βαθμό τη σχεδιαστική μας πρόταση.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ

Η προγραμματική διαδρομή εκτυλίσσει μια ιστορία χρήσεων με σημείο εκκίνησης και τερματισμού.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- σημείο εκκίνησης: κιόσκι ενημέρωσης, υπαίθριο καθιστικό
- 1η διασταύρωση: info-box, μικρό υπαίθριο καθιστικό, διαδρομή προς παρατηρητήριο
- 2η διασταύρωση: info-box, μικρό υπαίθριο καθιστικό, διαδρομή προς παρατηρητήριο
- πρόσβαση σε μικρό νησάκι-υπαίθριος χώρος ανάπαυσης / παρατήρησης
- 3η διασταύρωση: info-box, μικρό υπαίθριο καθιστικό
- φορέας ελέγχου και προστασίας της λειτουργίας των Αλυκών, μετρήσεις/έρευνα σχετικά με τη λιμνοθάλασσα, ενημερωτικό ταμπλό για τις εξελίξεις εντός του χώρου
- 4η διασταύρωση: είσοδος φορέα, πρόσβαση σε δευτερεύουσες διαδρομές/περιπάτους
- παραγωγική γραμμή αυγοτάραχου, μικρό καφέ και εστιατόριο δοκιμής αυγοτάραχου, χώροι ανάπαυσης/παρατήρησης, χρήση άλατος για χαλαρωτικό σκοπό, μικροί ξενώνες ερευνητών
- μικρός μουσειακός χώρος και χώρος προβολών σχετικά με τις Αλυκές αλλά και ευρύτερα με την πόλη του Μεσολογγίου (χώρος ενημέρωσης/ανάγνωσης)
- αμφιθέατρο, οροφή παρατηρητήριο
- σημείο τερματισμού: παρατηρητήριο

Οι χρήσεις του προγράμματος ενισχύουν και προωθούν την ενότητα των Αλυκών διαμέσου της ενημέρωσης, των μετρήσεων, της προώθησης του μουσείου και της βιβλιοθήκης, καθώς και της παραγωγής ενός σηματοδοτημένου δικτύου που τις καθιστά επισκέψιμες.

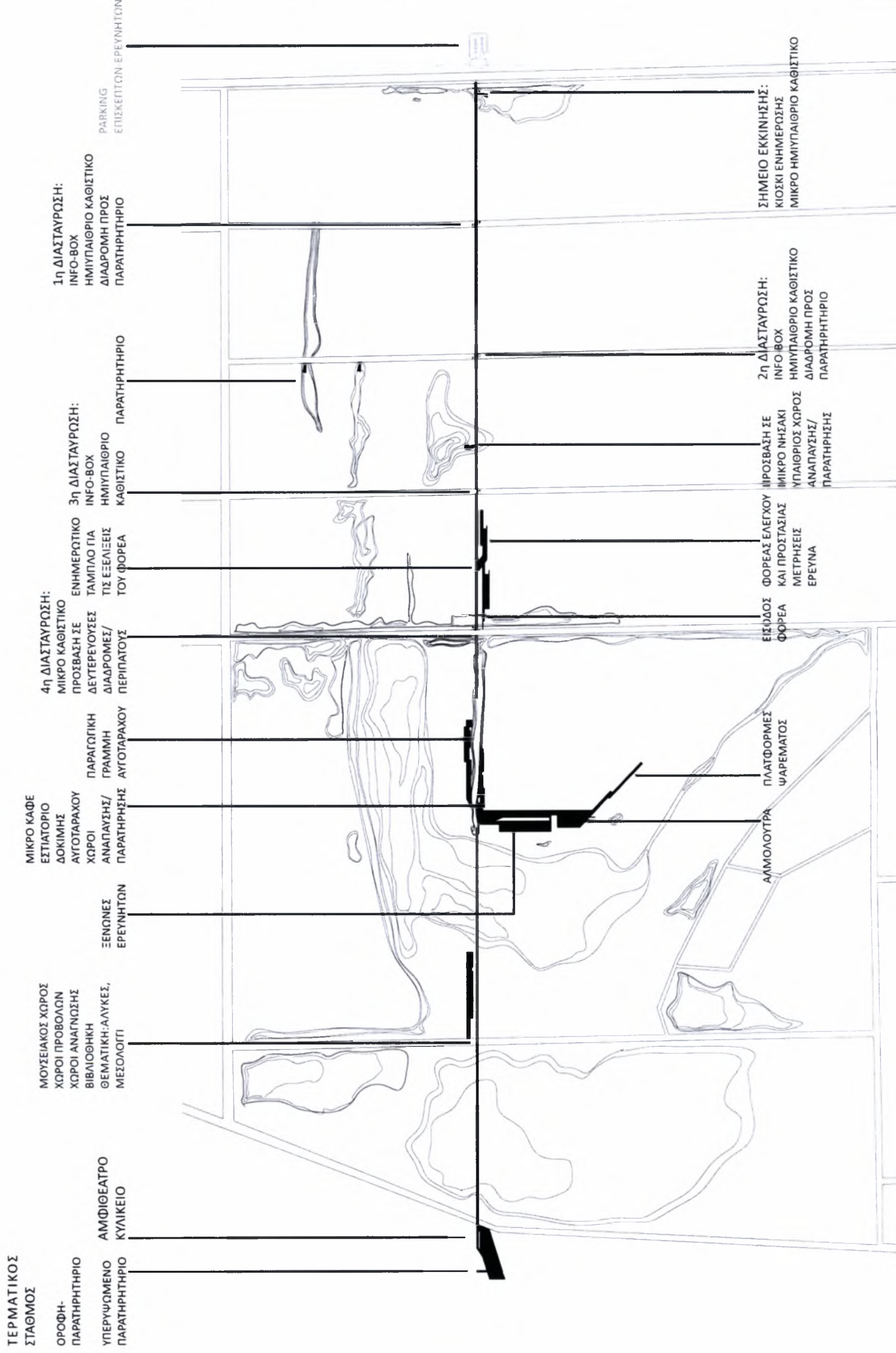
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ-ΧΡΗΣΕΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΧΡΗΣΤΩΝ

Οι κοινωνικές ομάδες στις οποίες απευθύνεται το πρόγραμμα είναι:

- ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ: ενημερώνονται στο στάδιο 1 και πιθανότατα ακολουθούν την προγραμματική διαδρομή
- ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ: ακολουθούν τα στάδια 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 (μόνο τις διαδρομές), 9 (εκτός των ξενώνων), 10, 11, 12
- ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ: ακολουθούν τα στάδια 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 (εκτός των ξενώνων), 10, 11, 12
- ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ: ακολουθούν τα στάδια 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
- ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΦΟΡΕΑ: ενδιαφερόμενοι κυρίως για το σημείο 4 και 6 (υπάρχει η πιθανότητα επίσκεψης και των υπόλοιπων σταδίων)

Στην εξέλιξη της διαδρομής που προτείνεται σίγουρα υπάρχει και το στοιχείο της υποκειμενικής επιλογής του περιπατητή, καθώς και ο προσωπικός του χρόνος, στοιχεία που δίνουν και τα δύο κάθε φορά διαφορετική μορφή και ροή στην προγραμματική πορεία.

ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΝ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΟΨΗ

Η μορφολογία που προωθείται μέσω του σχεδιασμού στοχεύει στην αναπαραγωγή των υπάρχοντων γεωμετριών, καθώς επηρεάζεται άμεσα και από τη γεωμετρία και την υλικότητα του υδάτινου στοιχείου.

Οι υπάρχουσες λωρίδες γης που διαμορφώνουν τις υδάτινες λεκάνες των Αλυκών γίνονται αναφορά για το σχεδιασμό φλοιδών προγράμματος, στις οποίες φώλιαζει το σώμα.

Οι φλοιίδες αυτές εντάσσονται στις χαράξεις του τοπίου που διαμορφώνει ο χάρτης της περιοχής.

Η λοξότητα των κατόψεων υπακούει στην ιδέα της ρύθμισης του προσανατολισμού και του καθορισμού της σωματικής διαδρομής σε αρμονία με τις υπάρχουσες ροές, καθώς το λεπτό πλάτος τους εξασφαλίζει την απαραίτητη ποσότητα εξάτμισης που απαιτεί η διαδικασία της αλυκοποίησης.

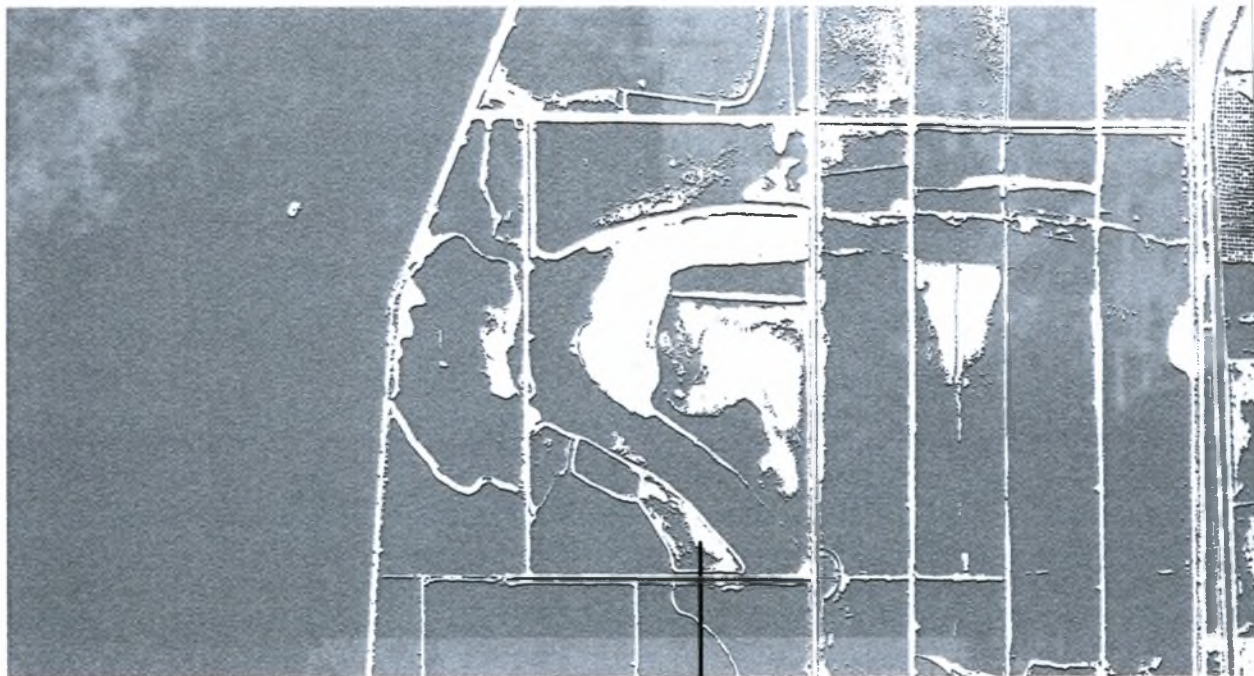
Ακόμη, το πλάτος του δαπέδου επηρεάζει την κίνηση των επισκεπτών, γινόμενο ταυτόχρονα και ένα σχεδιαστικό εργαλείο. Εκεί όπου ελαχιστοποιείται διαμορφώνει ένα δάπεδο διαδρόμου με σκοπό την εξυπηρέτηση της κίνησης και άλλοτε η διαπλάτυνσή του ορίζει χωρικές στάσεις δίνοντας χρόνο στο ανθρώπινο βίωμα.

Η κατά τόπους περίπλοκη κυκλοφοριακή διάταξη μεταμορφώνει την απλή γεωμετρία σε μια πλούσια χωρική εμπειρία. Τα κενά και τα πλήρη υπόκεινται και αυτά στη ρύθμιση των θεάσεων και της κίνησης.

Η πλωτή διαδρομή που προτείνεται αποτελεί μία μακρόστενη επιφάνεια, η οποία για εμάς αποτέλεσε αρχικά την ελάχιστη αρχιτεκτονική επέμβαση στο τοπίο.

Λόγω της οριζοντιότητας που εκπέμπεται από τον περιβάλλοντα χώρο, αποφεύχθηκε το μεγάλο υψόμετρο του προτεινόμενου χώρου. Η λωρίδα της προγραμματικής διαδρομής και οι χρήσεις στις οποίες αυτή οδηγεί αποτελούν λωρίδες εδάφους με στεγασμένα τμήματα, όπου αυτό ήταν απαραίτητο. Παρόλη την ύπαρξη ορισμένων στεγασμένων και ελαφρώς κλειστών χώρων, η οριζοντιότητα δεν διαταράσσεται εξαιτίας του ελάχιστου και αναγκαίου υψομέτρου που υιοθετείται στο εσωτερικό των χώρων.

"ΝΕΡΕΝΙΑ" ΔΑΝΤΕΛΑ

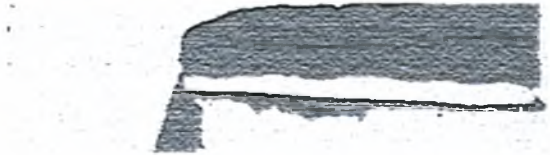

ΑΝΑΓΛΥΦΟ

ΝΕΡΟΦΑΓΩΜΑΤΑ

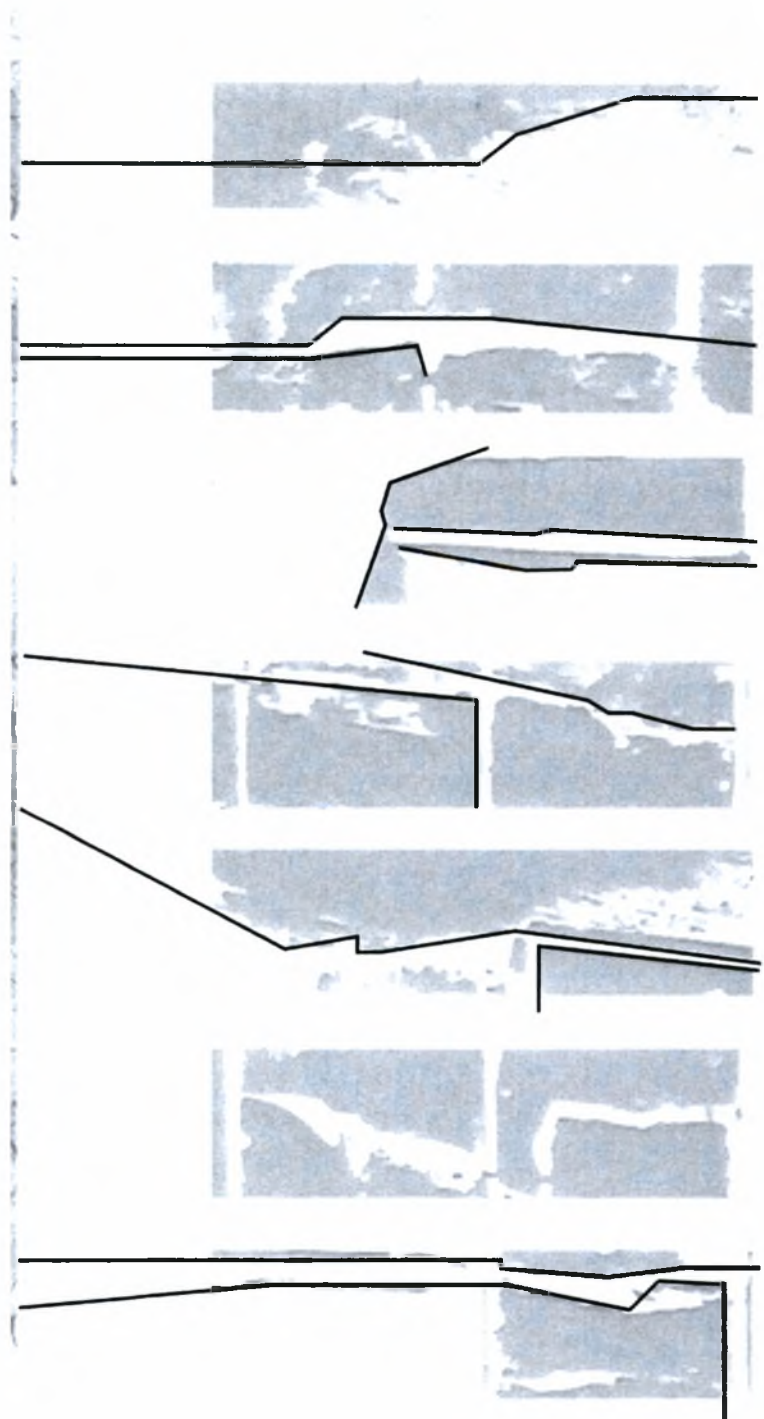
ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΥΔΑΤΙΝΕΣ ΔΙΑΒΡΩΣΕΙΣ ΞΗΡΑΣ

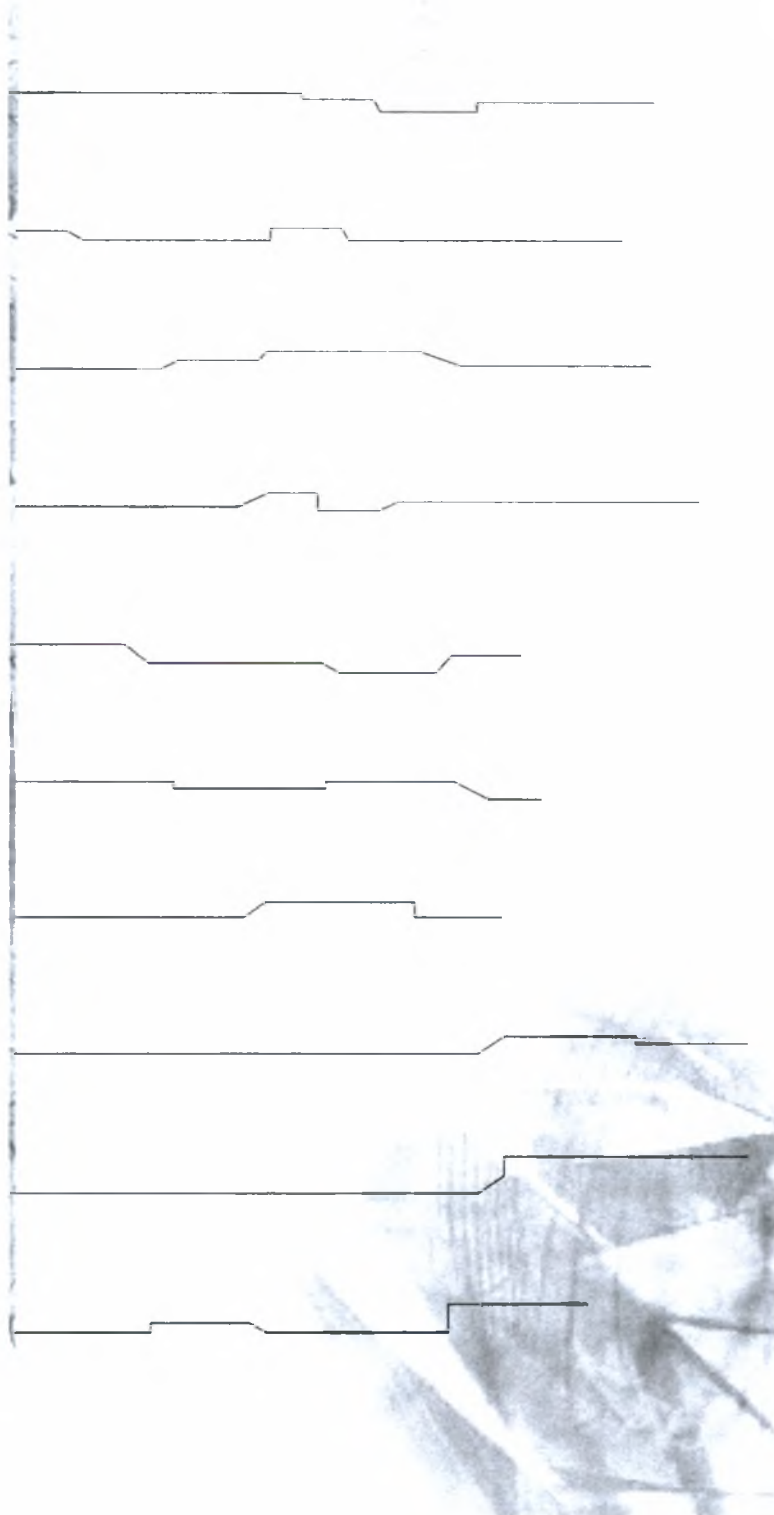
Η ΣΥΝΘΕΤΗ
ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΤΩΝ
ΒΑΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΕ ΤΟ
ΒΑΣΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΛΕΙΟ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΤΕΙΝΩΜΕΝΩΝ
ΔΑΠΕΔΩΝ.

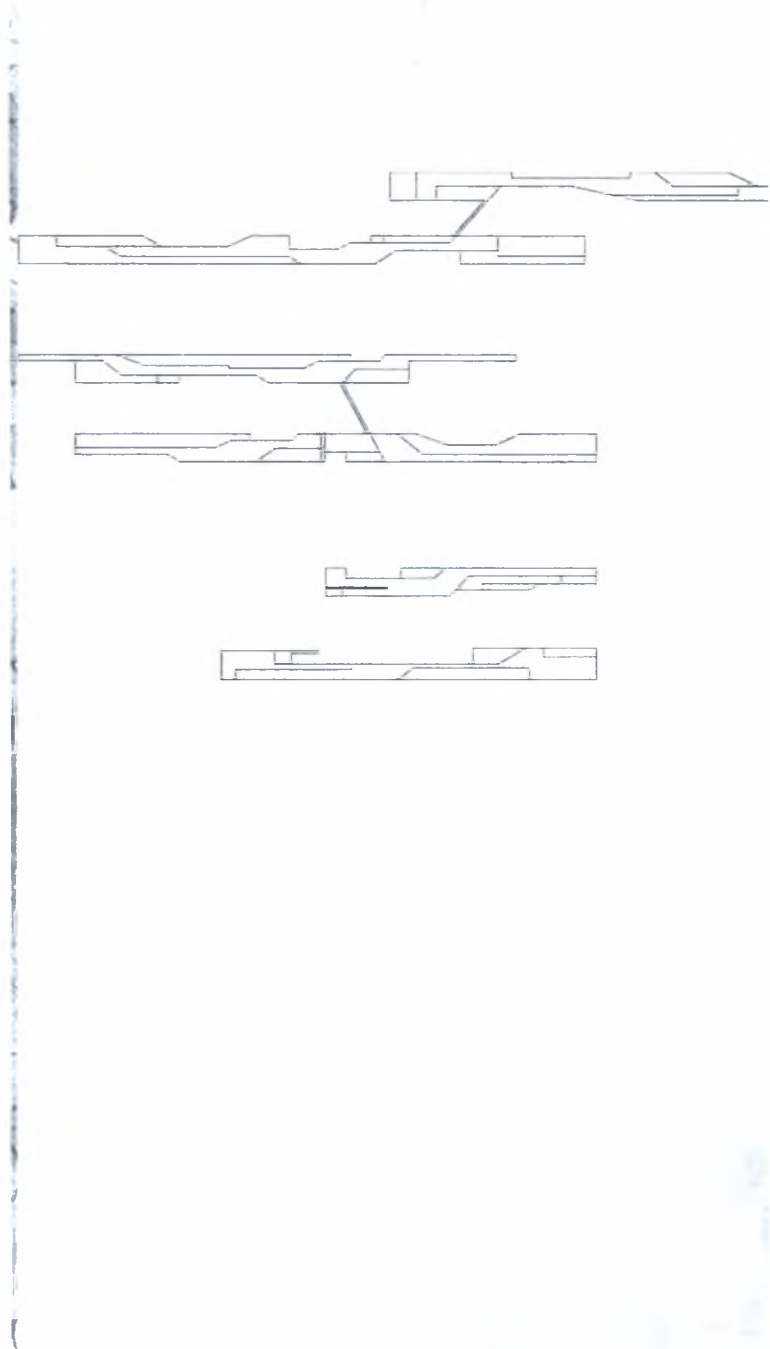
ΝΕΡΟ-ΧΕΡΣΑΙΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
ΟΙ ΔΥΟ ΣΥΝΟΜΙΛΗΤΕΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

ΠΑΡΑΓΩΜΕΝΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΑΞΕΩΝ

ΠΑΡΑΓΩΜΕΝΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΠΛΕΥΡΙΚΩΝ ΠΑΝΕΛΩΝ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΟΜΗ

Στην ενίσχυση της αίσθησης της οριζοντιότητας έρχεται να συμμετάσχει και η τομή. Σε συγκεκριμένα σημεία το έδαφος σπάει και υποχωρεί υψομετρικά, φέρνοντας το ύψος του ματιού πιο κοντά στο 0,0.

Με τον τρόπο αυτό, εντείνεται η θέαση της οριζοντιότητας, αναπαράγοντας τη ματιά του ύψους του πουλιού.

Άλλοτε, όταν το έδαφος αποκτά ελάχιστο ύψος, δίνεται η εντύπωση της απέραντης έκτασης και το ανθρώπινο μάτι αντιλαμβάνεται καλύτερα τα μεγέθη του περιβάλλοντος.

Ενώ, λοιπόν, θα έλεγε κανείς πως η οριζοντιότητα του εδάφους διαταράσσεται, αυτό που τελικά συμβαίνει είναι να ενισχύεται η συνειδητή αντίληψή της, διαμέσου της ανάλογης τοποθέτησης του ανθρώπινου σώματος σε σχέση με την επιφάνεια του νερού και του εδάφους.

Παρόλα αυτά, η τεθλασμένη γραμμή που αντιπροσωπεύει η τομή, προσπαθεί να διατηρήσει μια οικονομία σπασίματος, ώστε να αποφευχθεί η παραγωγή μιας κουραστικής πορείας.

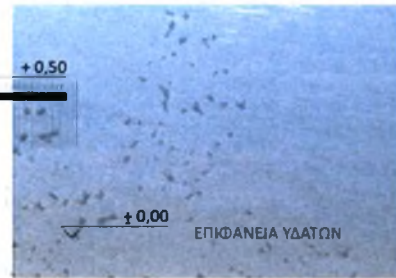
Άλλωστε, η γραμμή του εδάφους συνομιλεί έντονα με τη διαμόρφωση του βυθού, ο οποίος εισάγει από τη μεριά του ένα ακόμη στοιχείο συνθετότητας και διαμέσου της εναλλαγής του βάθους, διαμορφώνει μια ποικιλία χρωμάτων και υφών.

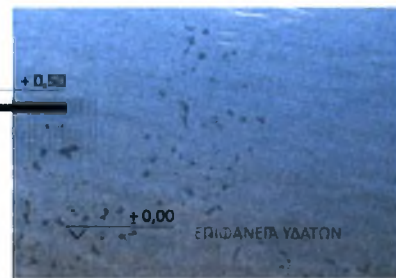
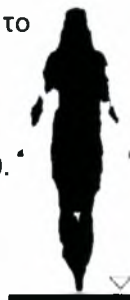
Ο τρόπος χειρισμού της τομής, συσχετίζει το σώμα και πιο συγκεκριμένα το βλέμμα με το ύψος του βέμματος του πουλιού. Η διαμόρφωση της τομής τοποθετεί σε πολλά σημεία το ύψος του ματιού πιο κοντά στο 0,0. Με τον τρόπο αυτό, εντείνεται η θέαση της οριζοντιότητας, αναπαράγοντας τη ματιά του ύψους του πουλιού. Άλλοτε, όταν το έδαφος αποκτά ελάχιστο ύψος, δίνεται η εντύπωση της απέραντης έκτασης και το ανθρώπινο μάτι αντιλαμβάνεται καλύτερα τα μεγέθη του περιβάλλοντος.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΜΗΣ ΤΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΠΙΟΥ 1

Η επεξεργασία της τομής στοχεύει στην ενίσχυση της αίσθησης της οριζοντιότητας.

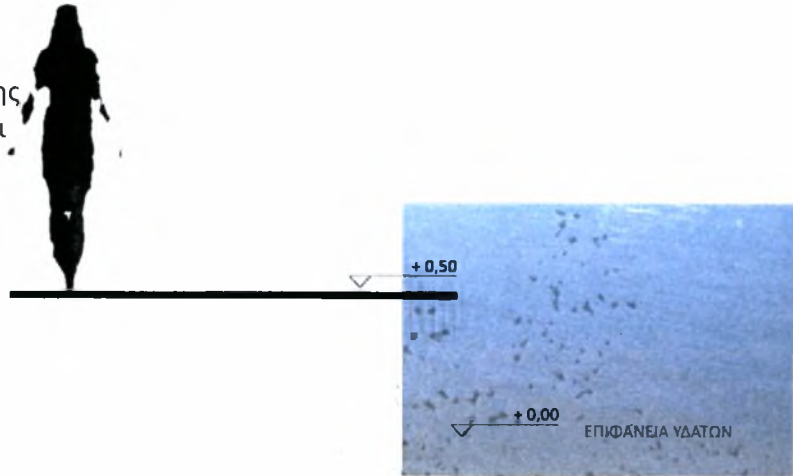
Σε συγκεκριμένα σημεία το έδαφος σπάει και υποχωρεί υψομετρικά, φέρνοντας το ύψος του ματιού πιο κοντά στο 0,0.

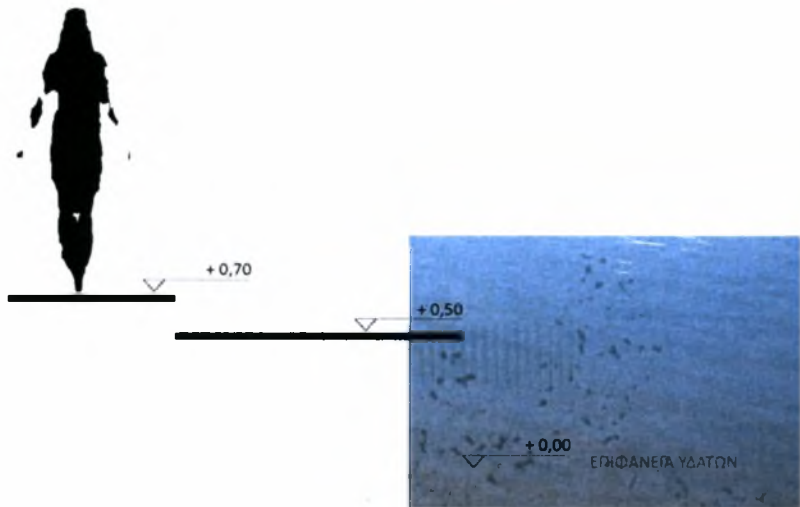
Ενώ από τη μία φαίνεται να διαταράσσεται η οριζοντιότητα του εδάφους, τελικά τονίζεται η οριζόντια έκταση του φυσικού τοπίου και το βίωμα αυτής.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΜΗΣ ΤΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΠΙΟΥ 2

Η ενίσχυση της αίσθησης της οριζοντιότητας, αλλά και της απέραντης έκτασης του τοπίου, συμβαίνει και με έναν ακόμη τρόπο.

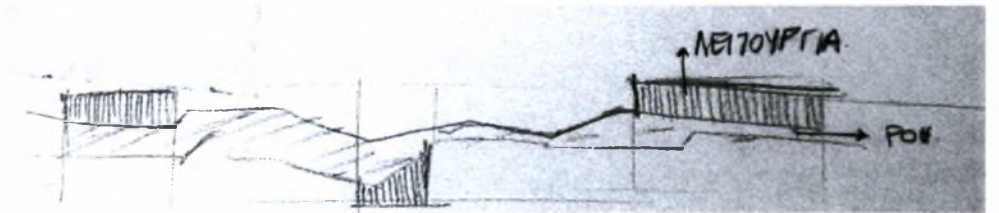
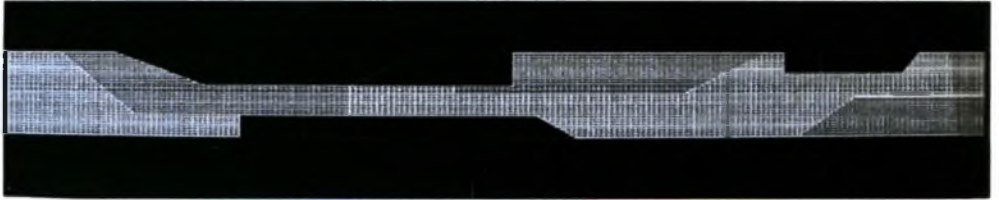

Σε ορισμένα σημεία το έδαφος σπάει και ανεβαίνει υψομετρικά, φέρνοντας το ύψος του ματιού σε μια θέση ενατένισης.

Σε αυτή τη σωματική θέση, ο περιπατητής υψώνεται και το μέγεθος της θέασης αυξάνεται σε έκταση και μήκος. Τώρα το επίπεδο του ματιού βοηθά στην αντίληψη μακρύτερων σημείων και μεγαλύτερων περιβαλλοντικών διαστάσεων.

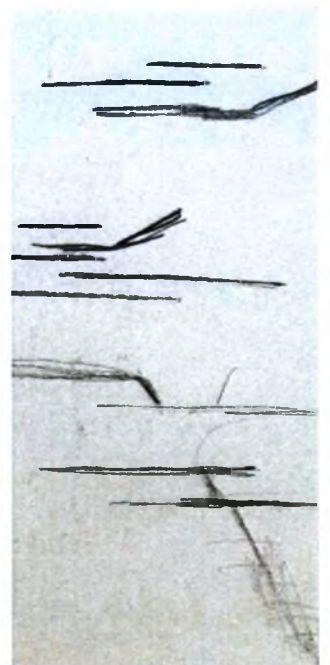
ΣΚΙΤΣΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΧΩΡΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΡΟΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΓΚΙΒΩΤΙΣΜΟΥ
ΧΡΗΣΕΩΝ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΜΕΓΕΘΩΝ
ΚΑΙ ΓΕΩΜΕΤΡΙΩΝ ΧΩΡΟΥ

ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

Η συνθετική διαδρομή αποτελεί μια πασσαλόπηκτη επιφάνεια αποφεύγοντας από την πλευρά της αφ' ενός την ενόχληση της διαδικασίας της εξάτμισης και αφ'εταίρου την μόλυνση των υδάτων με σκληρά υλικά.

Η εικόνα της κατασκευής σε πασσάλους αποτελεί επίσης και μία μορφολογική αναφορά στις πελάδες, παραδοσιακές κατοικίες των ψαράδων.

Το βασικό υλικό που δουλεύεται είναι το ξύλο, ένα καθαρά φυσικό υλικό.

Η πρόθεση χρήσης των υλικών της περιοχής στη συγκεκριμένη μελέτη στοχεύει στην προστασία του περιβάλλοντος του υγρότοπου και στην ενίσχυση της υλικής προσαρμοστικότητας της κατασκευής στην περιοχή, χωρίς να την επιβαρύνει αρνητικά.

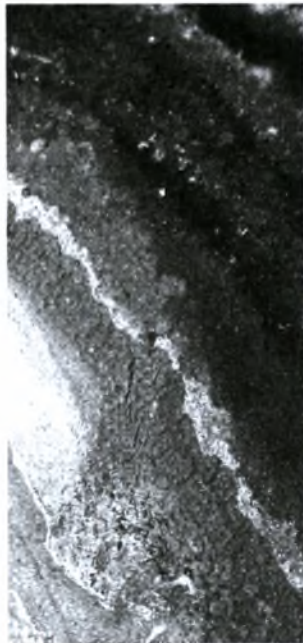
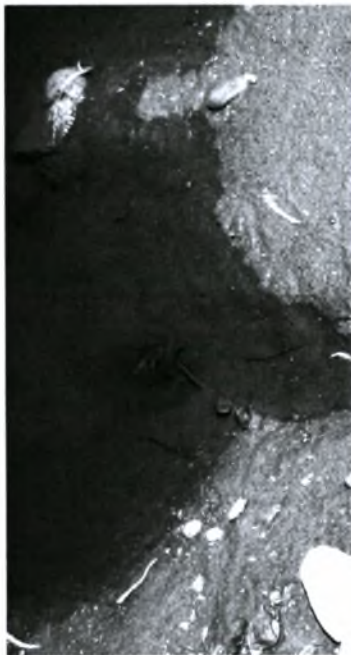
Το ξύλο, το χαλίκι, ορισμένα ιζήματα και πετρώματα που υπάρχουν στο τοπίο, χρησιμοποιούνται στην επεξεργασία φιλικών επιφανειών για το περιβάλλον των Αλικών αλλά και των δεκάδων ειδών σπάνιων πουλιών και μικρών ζώων που ζουν στο φυσικό χώρο.

Καθώς παρακμάζουν τα φυσικά υλικά, γίνονται χώροι εναπόθεσης μνήμης και συμμετέχουν αρμονικά στη μεταβλητότητα του τοπίου.

ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

ΥΛΙΚΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

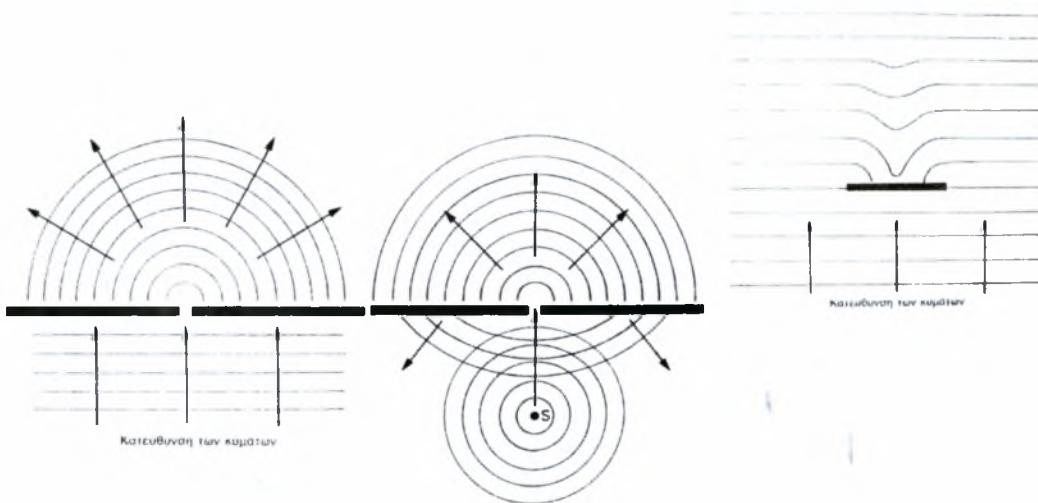
ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

Η χρήση του φωτός σε μια τόσο ανοιχτή, χωρίς υψηλή βλάστηση, περιοχή αποτέλεσε έναν έντονο προβληματισμό.

Από τα πρώτα κιάλας στάδια της διερεύνησής μας πραγματοποιήσαμε ένα πείραμα το οποίο επεξεργαζόταν τη διάθλαση του φωτός καθώς και διαφόρων ειδών σκιάσεις που θα μπορούσαν να διαμορφώσουν μία επιθυμητή ατμόσφαιρα.

Το πείραμα αυτό είχε ως αναφορά την κυματική θεωρία και τον τρόπο με τον οποίο τα υδάτινα κύματα διαδίδονται μέσα από σπές φραγμάτων.

Η συνεχής μορφολογική επανάληψη που προαναφέρθηκε, αυτή της ξηράς περιβαλλόμενη δεξιά και αριστερά από νερό θύμισε μικρό φράγμα που έρχεται αντιμέτωπο με την απαλή κίνηση των υδάτων.

Έχοντας ως εργαλείο το πείραμα αυτό προσπαθήσαμε μέσα από σπές συμπαγών επιφανειών να παρατηρήσουμε τον τρόπο με τον οποίο το φως θα διαδοθεί και τα ατμοσφαιρικά αποτελέσματα τα οποία θα παραχθούν.

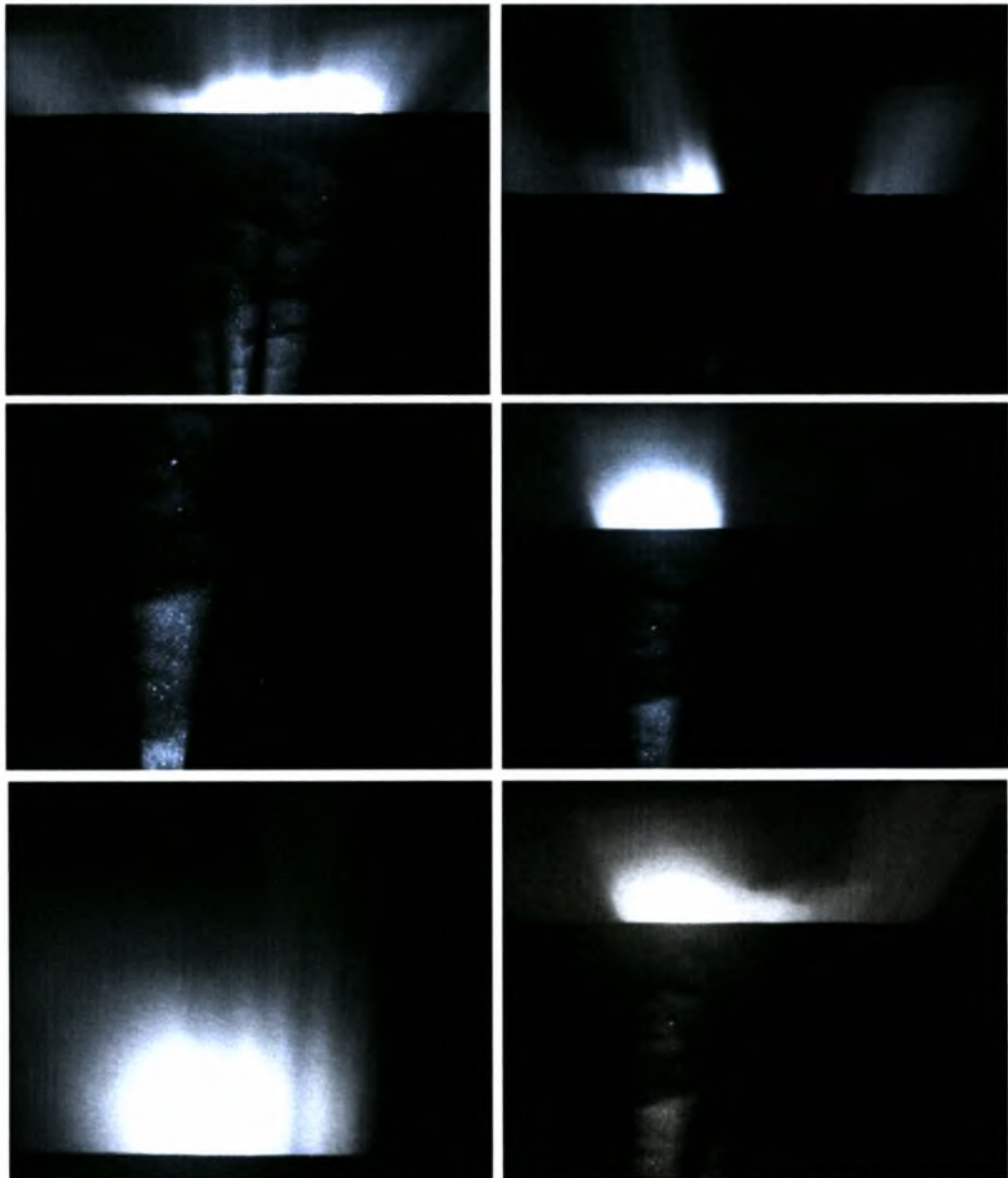
ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

Οι εικόνες-αποτελέσματα που πήραμε φωτογραφίζοντας την πειραματική μας μακέτα ήταν οι παρακάτω.

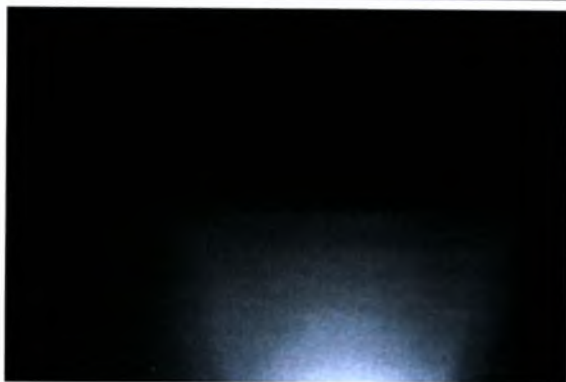
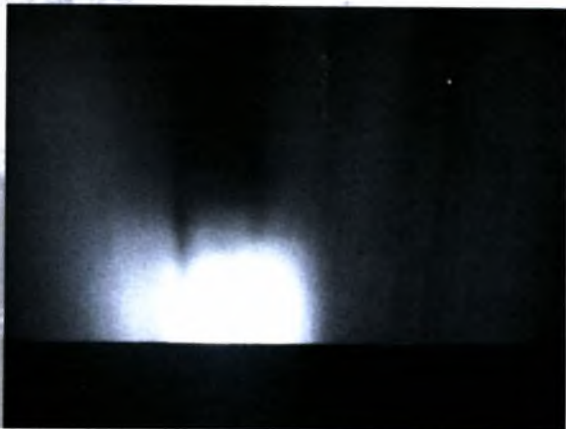
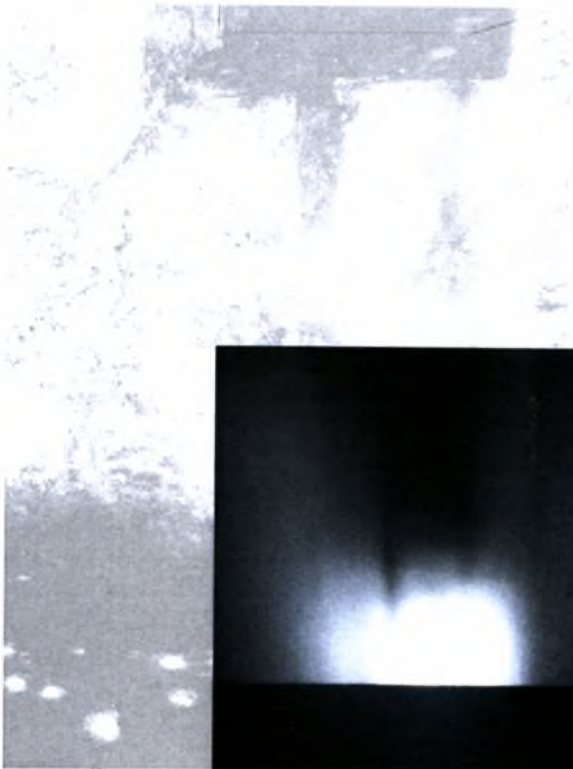
Σε αυτές το φως διαπερνά τις μικρές οπές και διαδίδεται στις επιφάνειες ακολουθώντας τη γεωμετρία τους.

ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

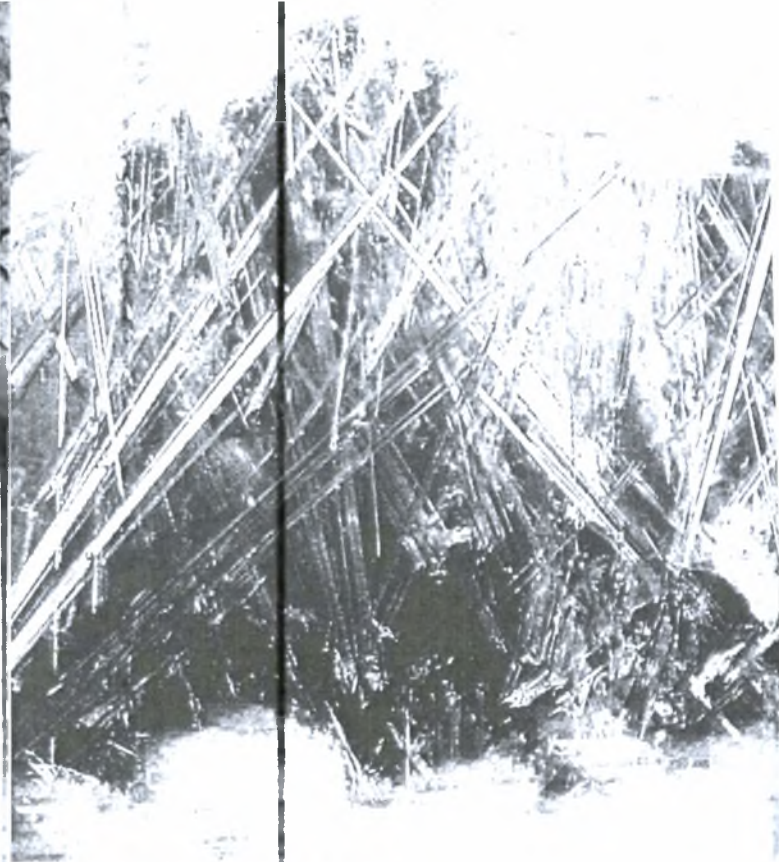
ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

Η αίσθηση που αποδίδεται στις εικόνες αποτέλεσε για τη μελέτη την επιθυμητή απόδοση του χώρου, με άλλα λόγια ένα αισθητηριακό αρχιτεκτονικό εργαλείο.

Το υλικό που επιλέχθηκε για τους χώρους, άλλοτε συμπαγές ξύλο και άλλοτε διάτρητο, δημιούργησε το φόντο πάνω στο οποίο το φως θα διαμόρφωνε τη συνομιλία τους.

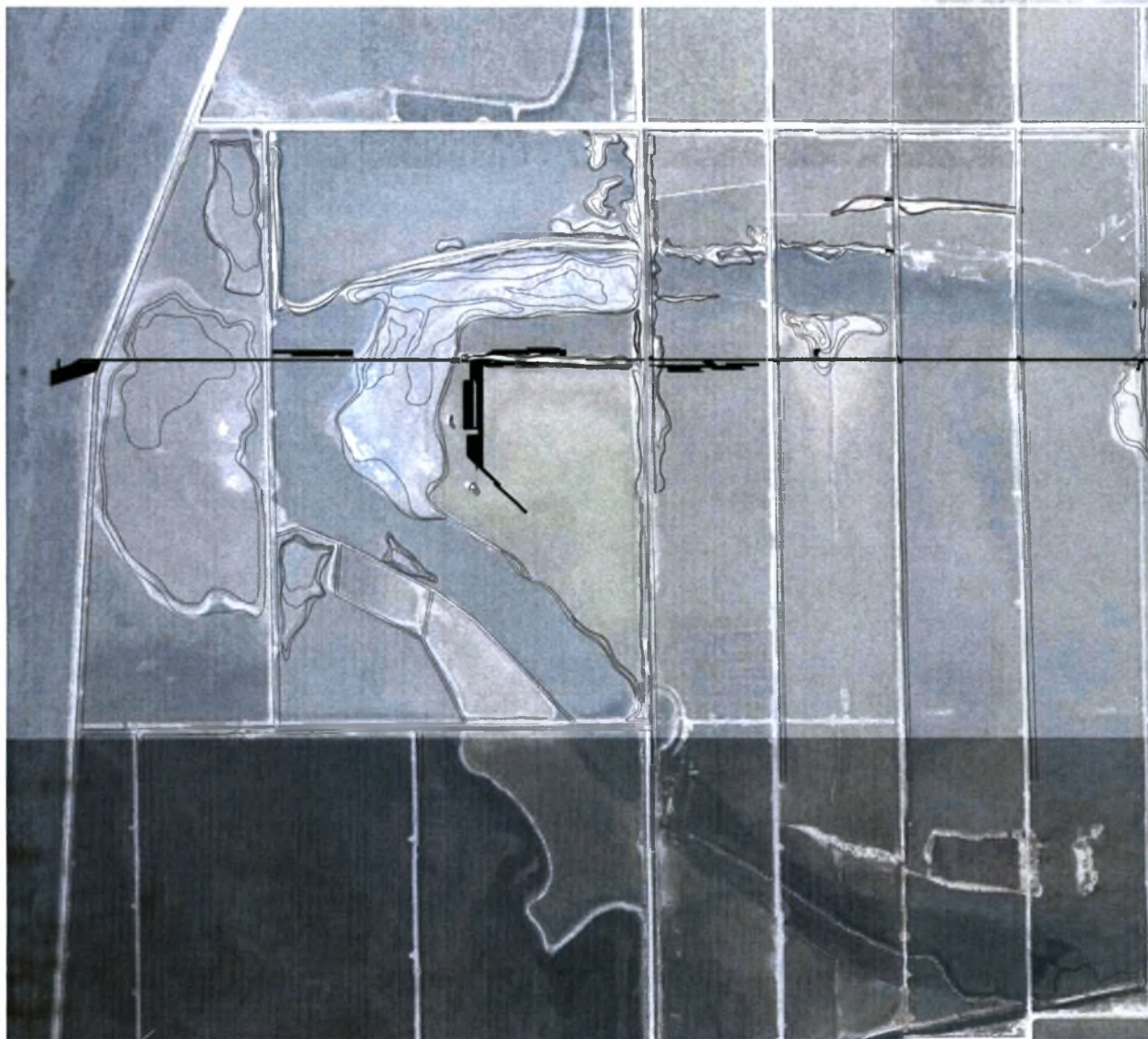
Ακόμη, οι μικροί φεγγίτες που δημιούργησε η μικρή ανύψωση ορισμένων τμημάτων των οροφών, διαμόρφωσε λωρίδες εισόδου του φωτός και διάδοσης αυτού στις ξύλινες επιφάνειες των χώρων (οροφή, δάπεδο).

ΣΧΕΔΙΑ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ

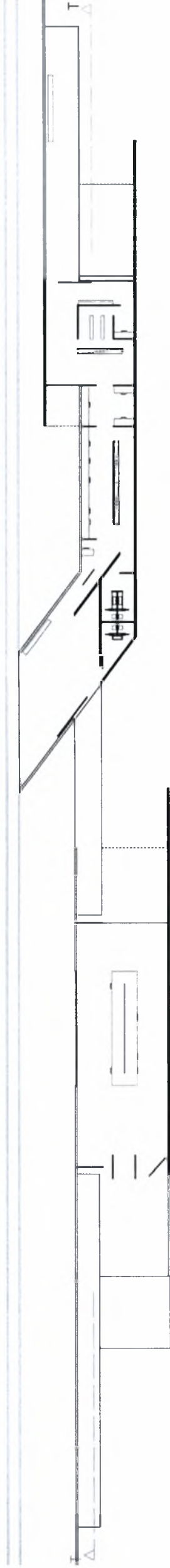

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:10000

ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ-ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

ΚΑΤΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΣΥΜΠΑΓΗ ΕΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΕΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

5 5 10

ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ-ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

ΟΨΕΙΣ

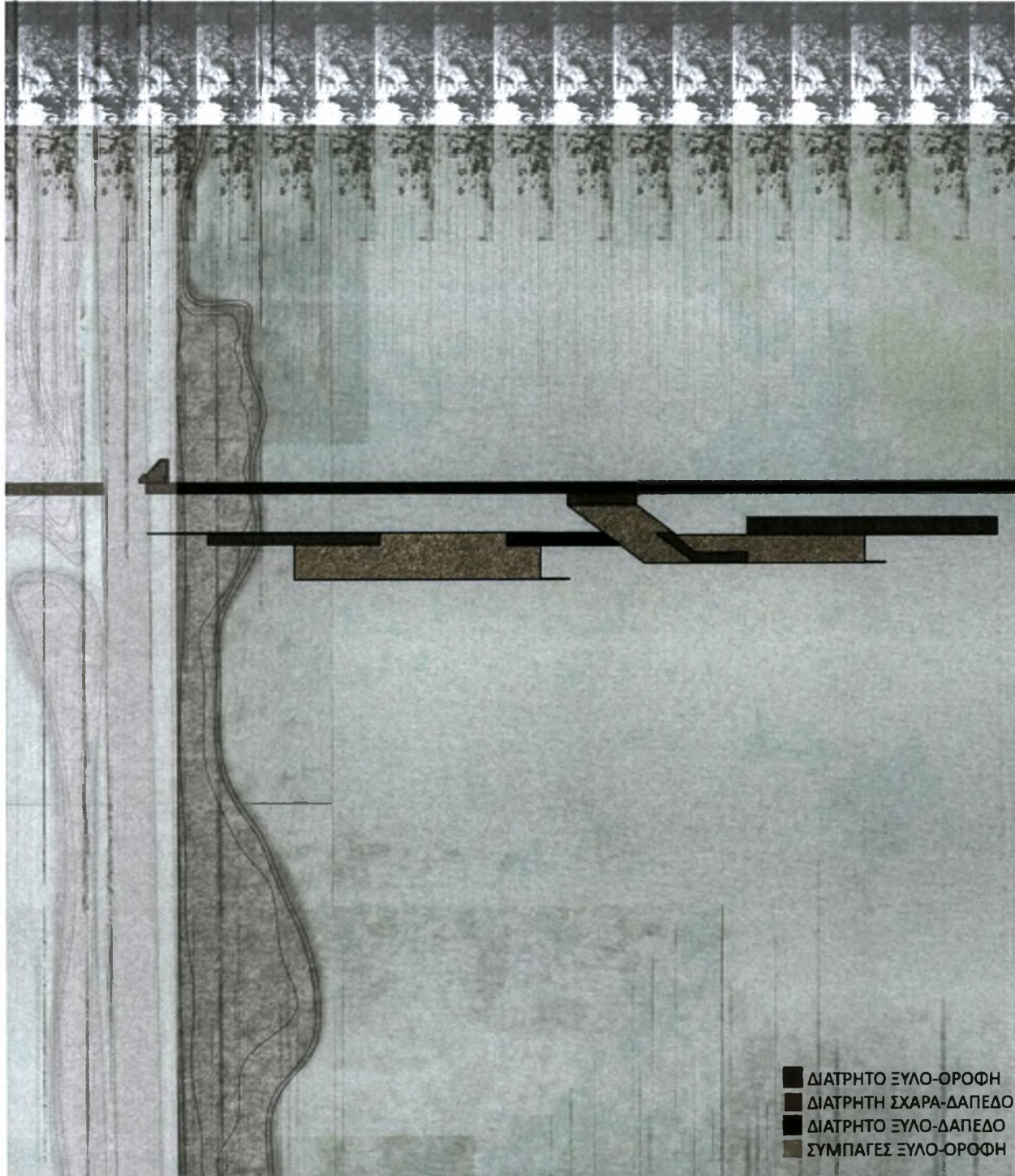
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΤΟΜΗ Τ-Τ

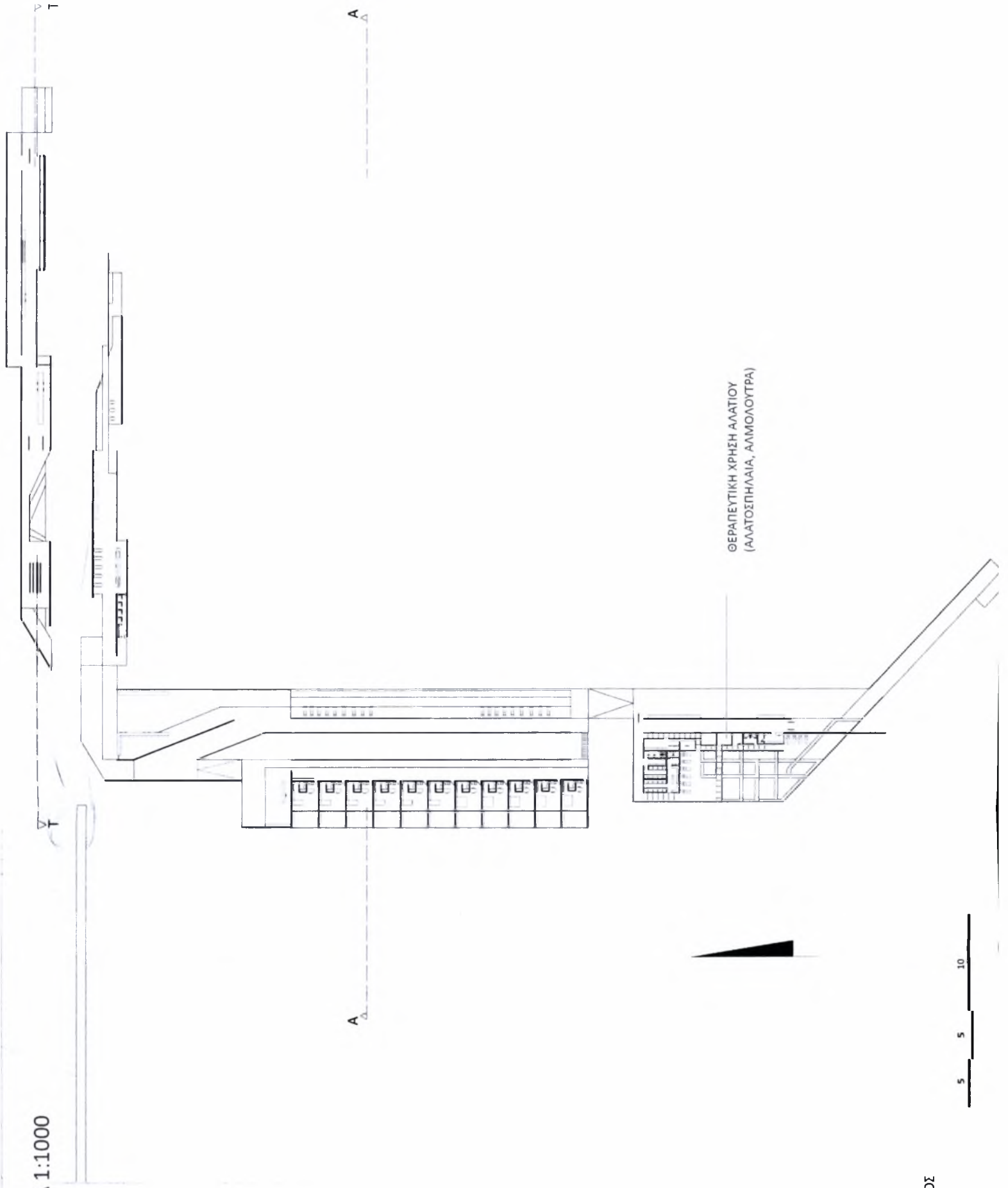

ΦΟΡΕΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ-ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

ΕΣΤΙΕΣ-ΚΑΦΕ-ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1000

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΑΛΑΤΙΟΥ
(ΑΛΑΤΟΣΠΗΛΛΙΑ, ΑΛΜΟΛΟΥΤΡΑ)

ΣΥΜΠΑΓΗΣ ΞΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΞΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

ΕΣΤΙΕΣ-ΚΑΦΕ-ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:1000

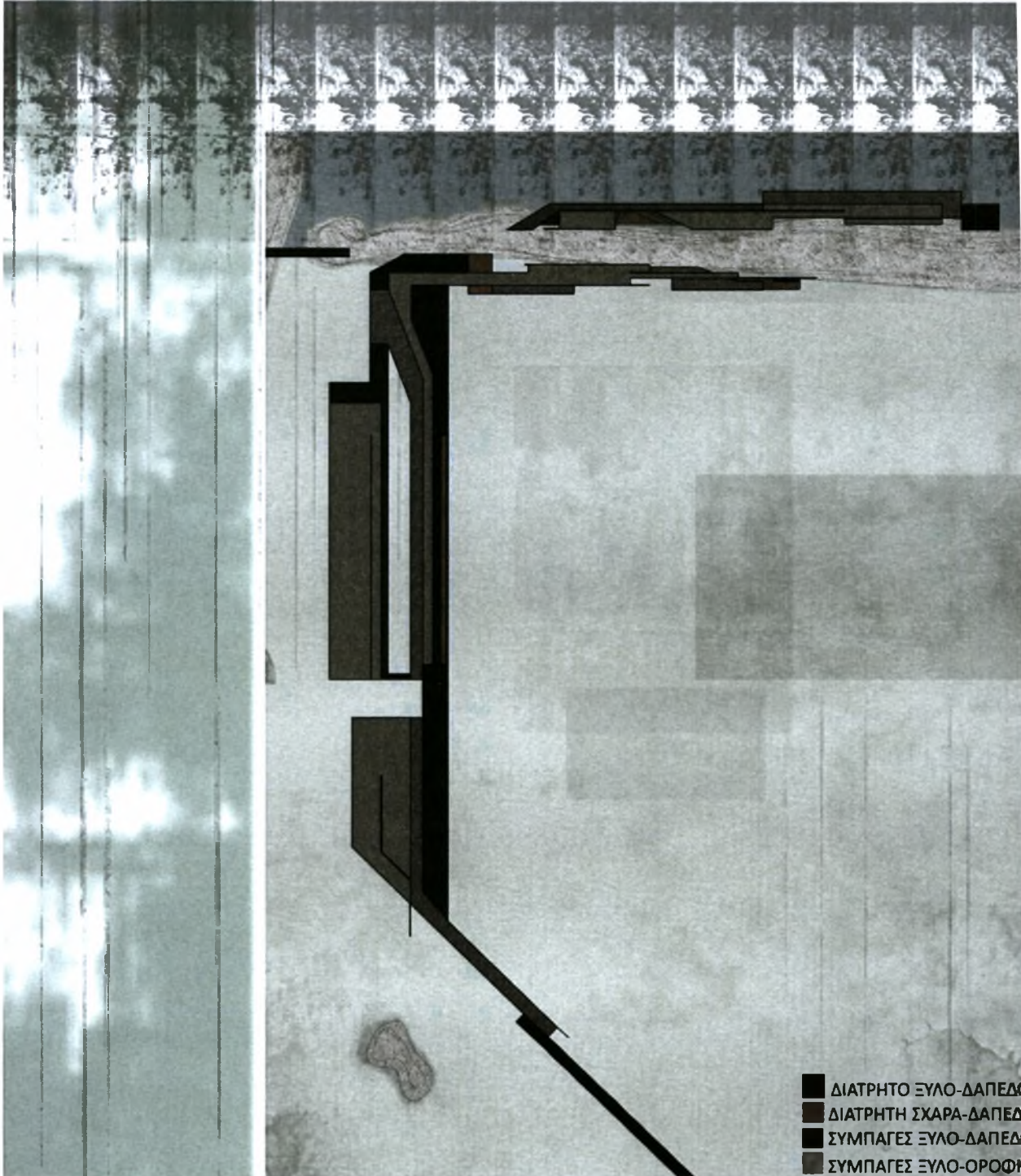
ΟΨΟΤΟΜΗ Α-Α

ΟΨΟΤΟΜΗ Γ-Τ

ΕΣΤΙΕΣ-ΚΑΦΕ-ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟΥ ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

ΜΟΥΣΕΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΑΤΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

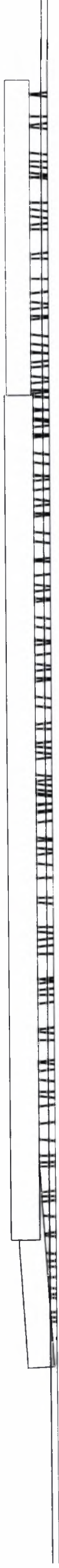

ΣΥΜΠΑΓΗΣ ΕΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΕΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

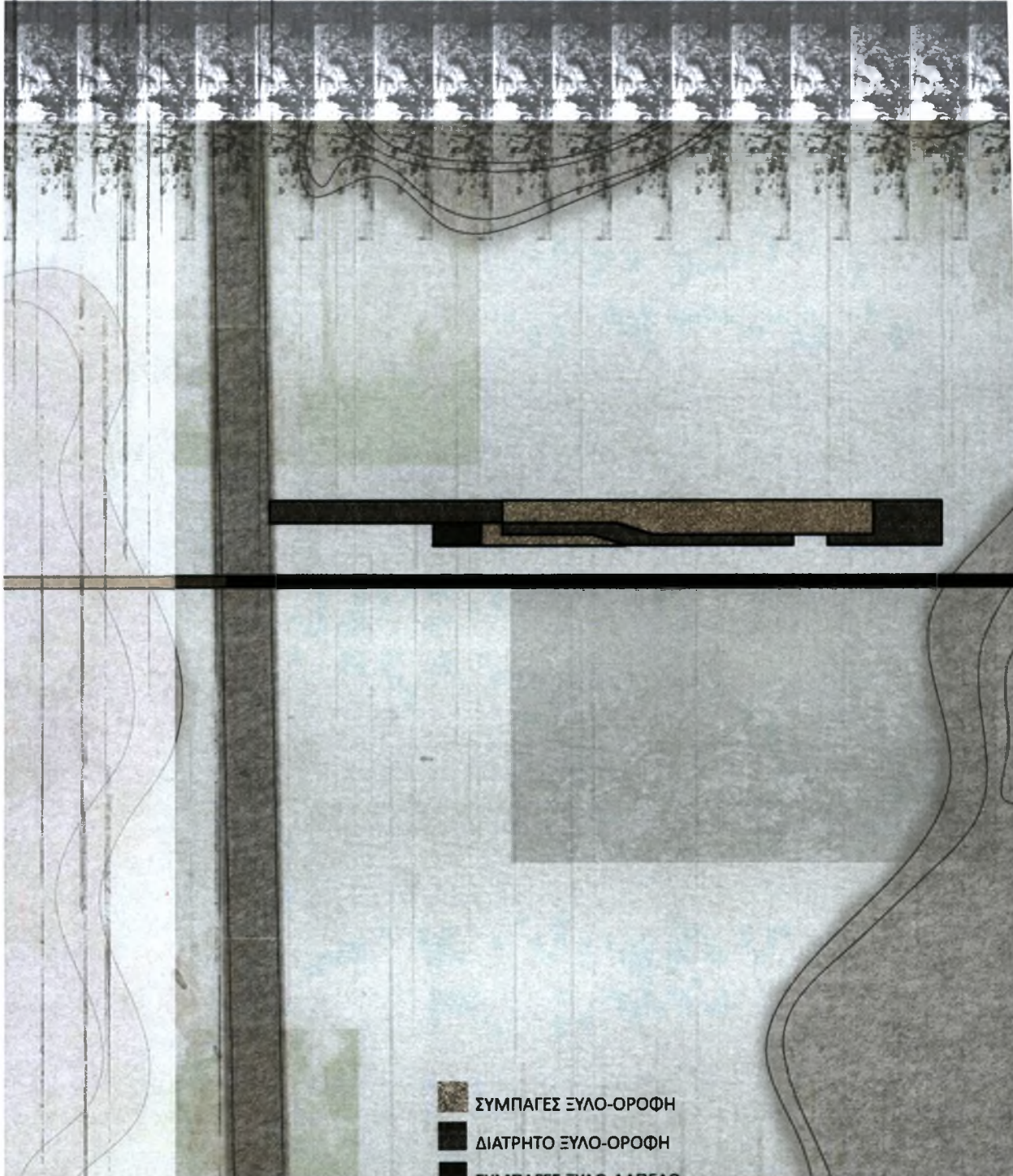
ΜΟΥΣΕΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΟΨΕΙΣ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΤΟΜΗ T-T

ΜΟΥΣΕΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ-ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

■ ΣΥΜΠΑΓΕΣ ΞΥΛΟ-ΟΡΟΦΗ

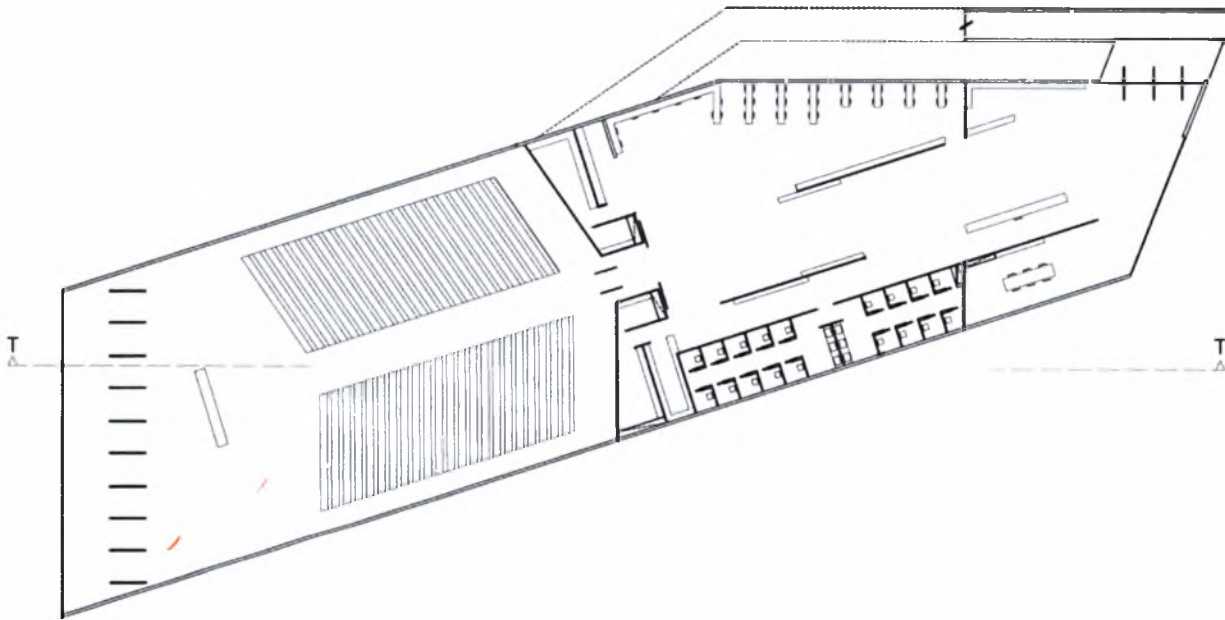
■ ΔΙΑΤΡΗΤΟ ΞΥΛΟ-ΟΡΟΦΗ

■ ΣΥΜΠΑΓΕΣ ΞΥΛΟ-ΟΡΟΦΗ

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

ΚΑΤΟΨΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΣΥΜΠΛΗΓΗΣ ΞΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

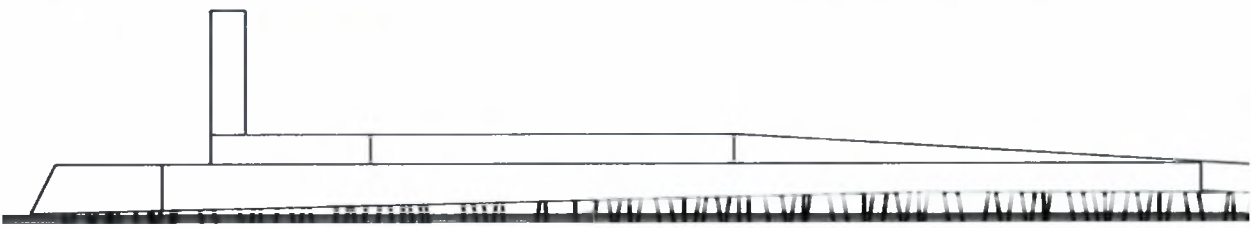
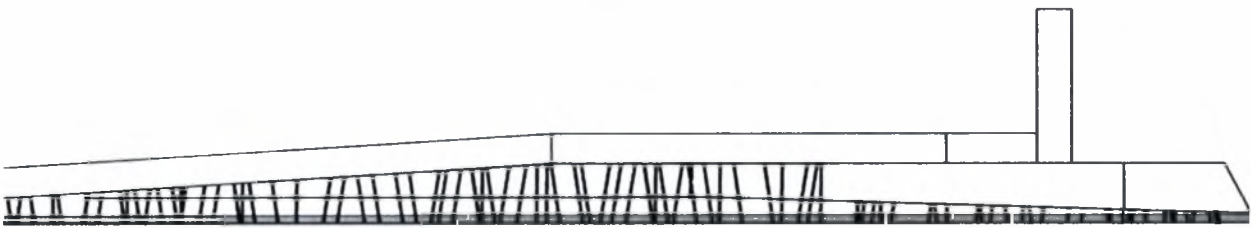
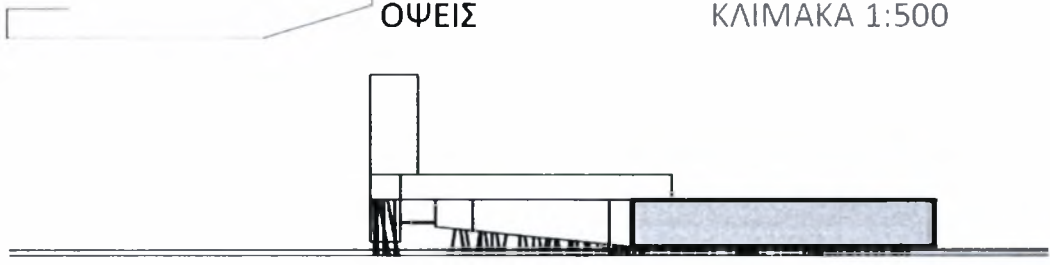
ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΞΥΛΙΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

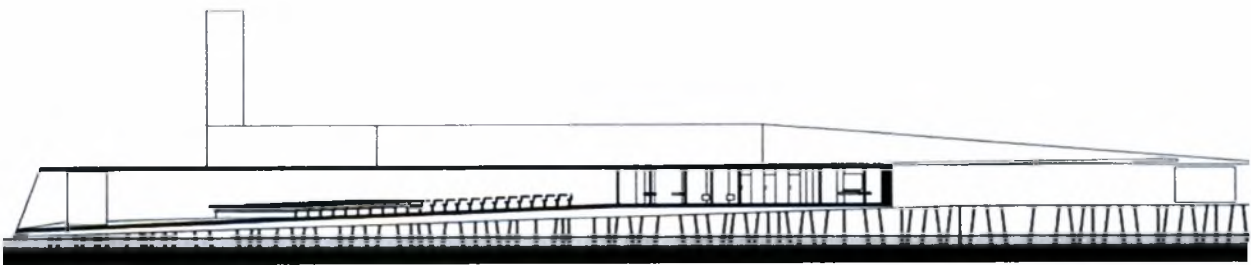
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ

ΟΨΕΙΣ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΤΟΜΗ T-T

ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΚΑΘΙΣΤΙΚΟ

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΚΑΤΟΨΗ

ΟΨΕΙΣ

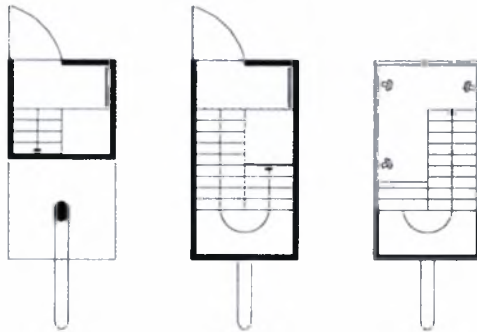

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ

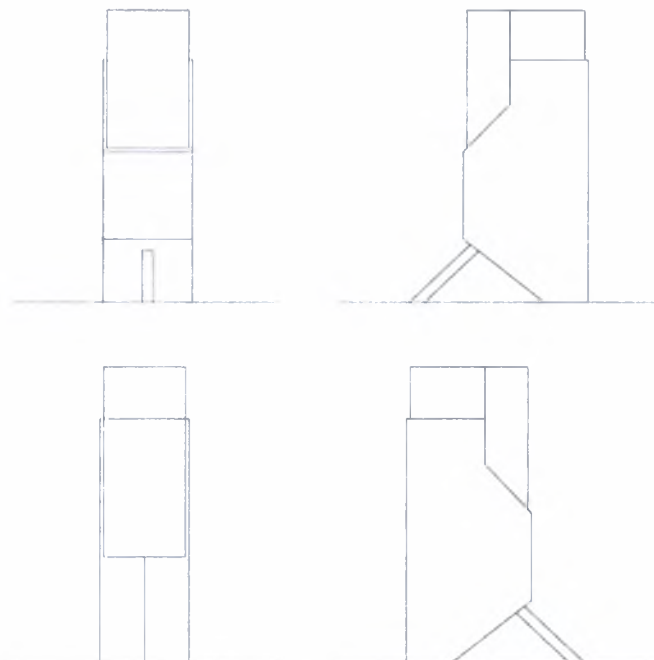
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΠΙΟΥ, ΠΟΥΛΙΩΝ, ΑΛΥΚΩΝ

ΚΑΤΟΨΗ

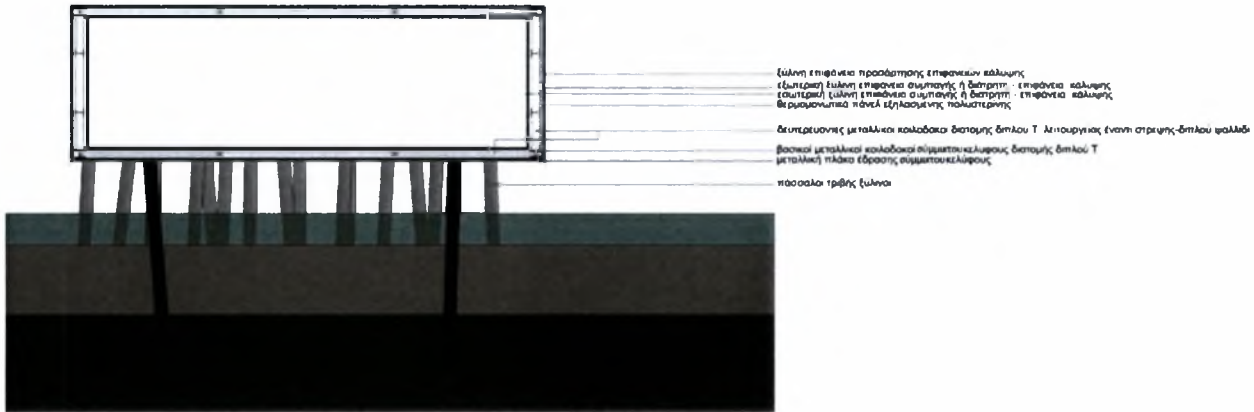
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:200

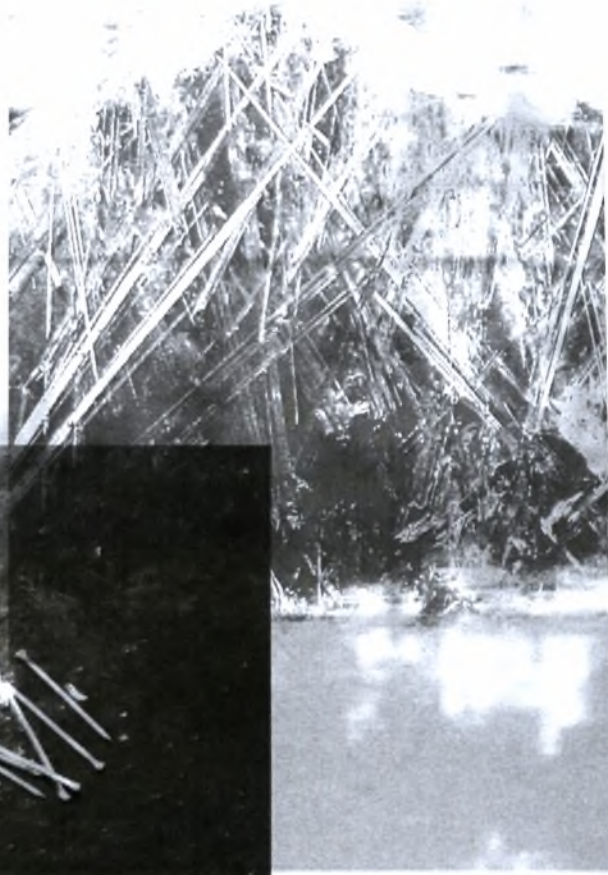
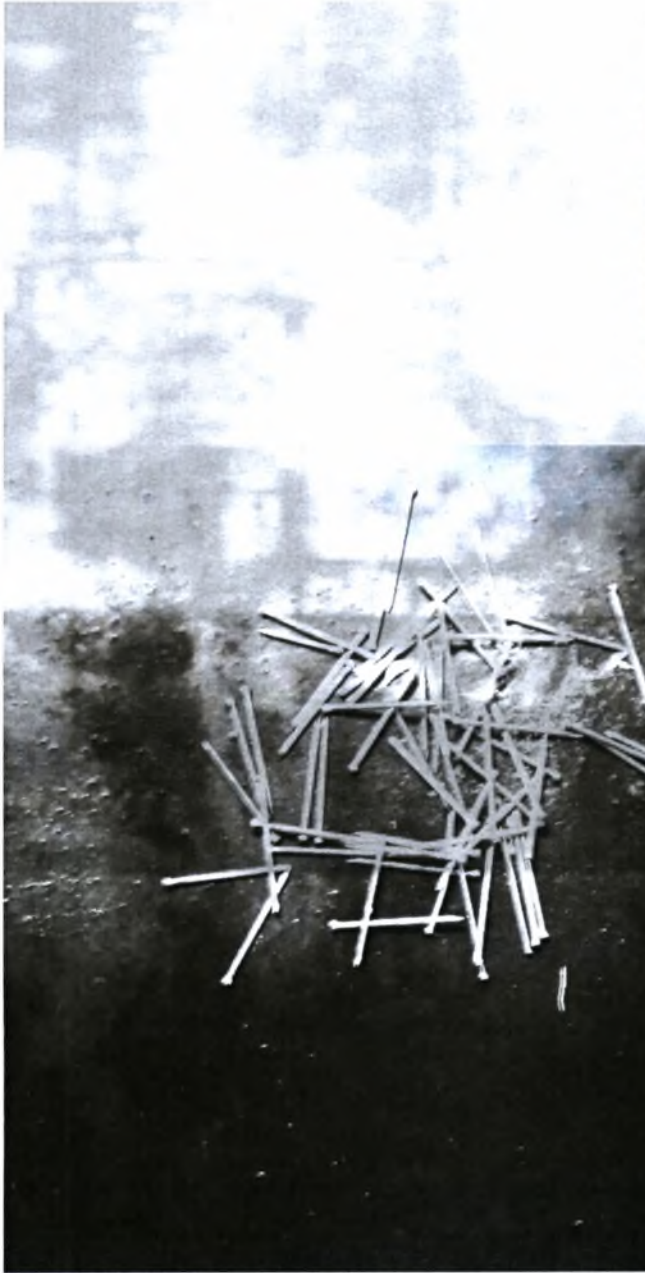

ΟΨΕΙΣ

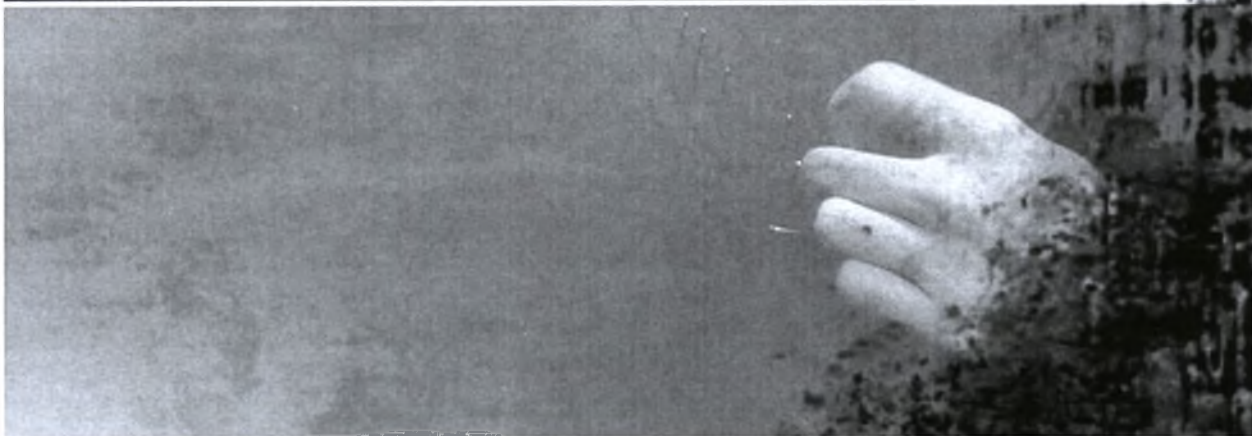

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

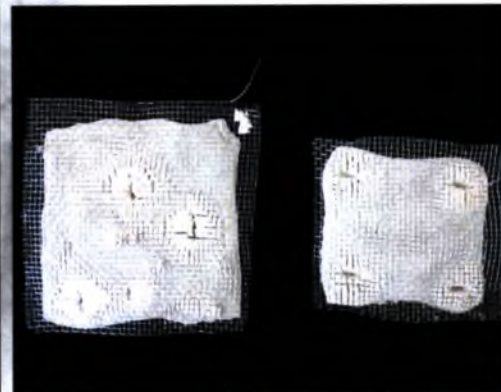
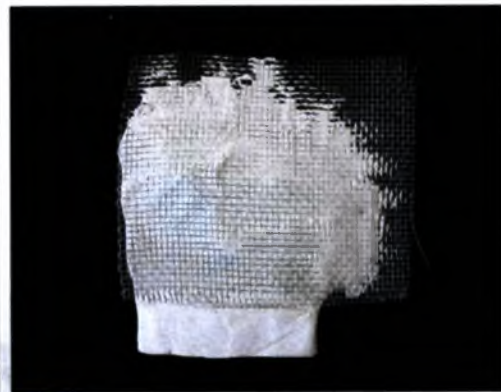
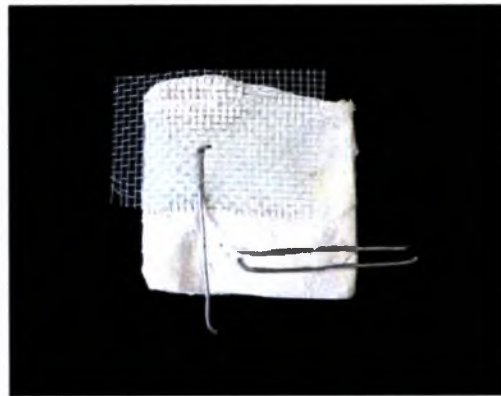

MAKETES

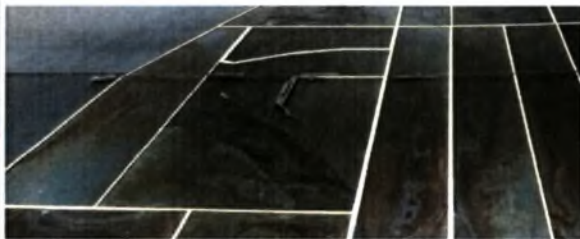
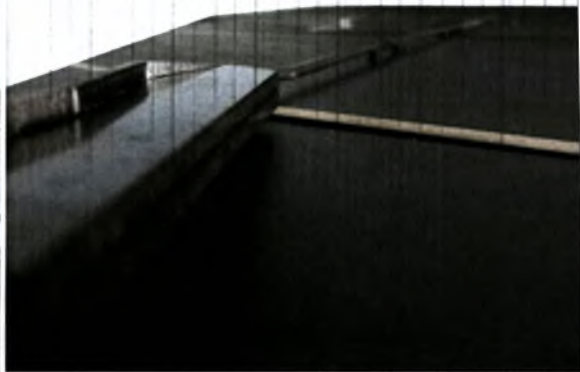
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΥΛΙΚΩΝ

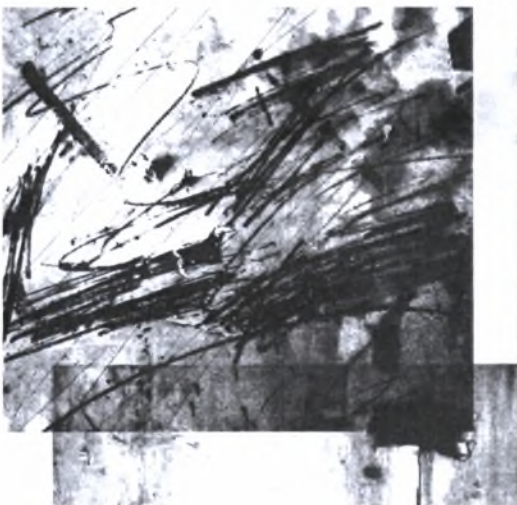
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΚΕΤΑ

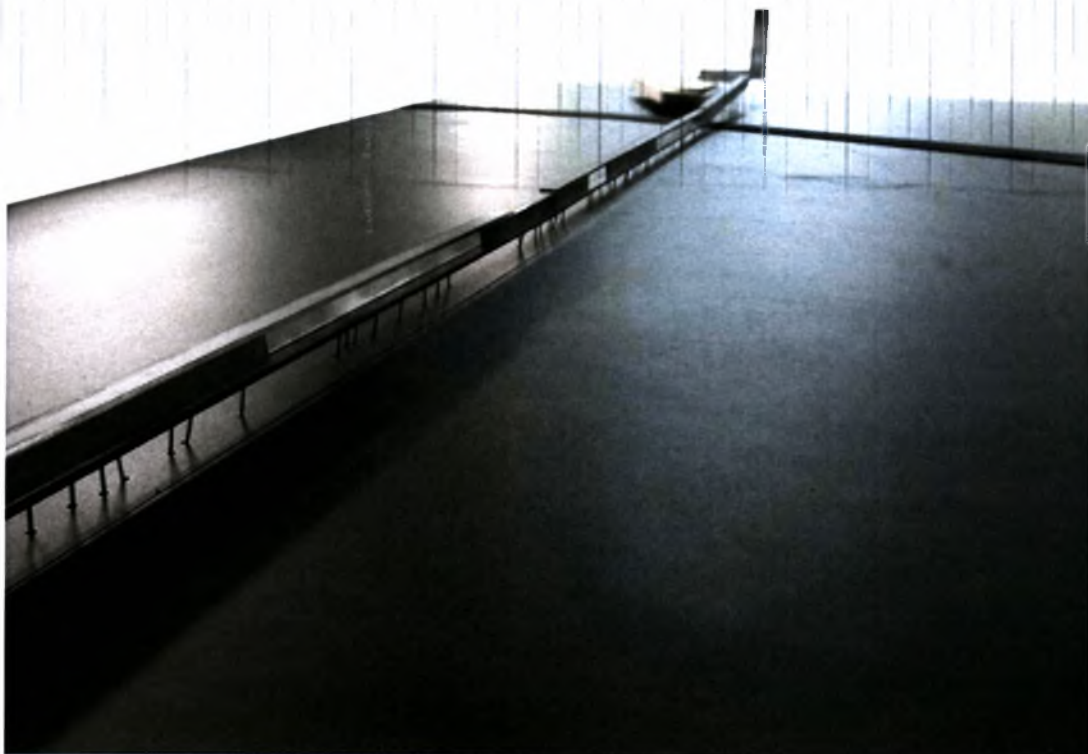
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΚΕΤΑ

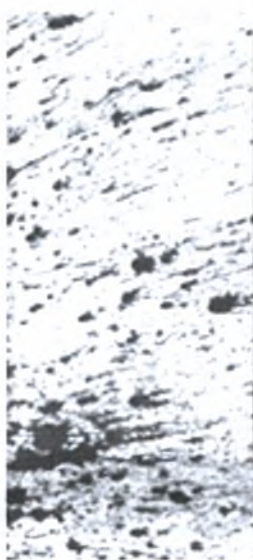
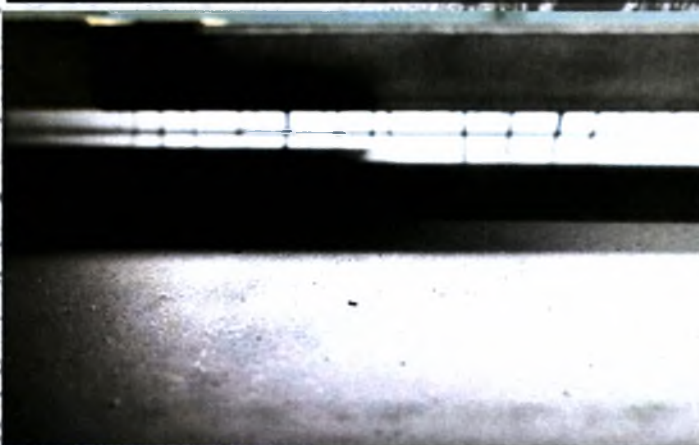
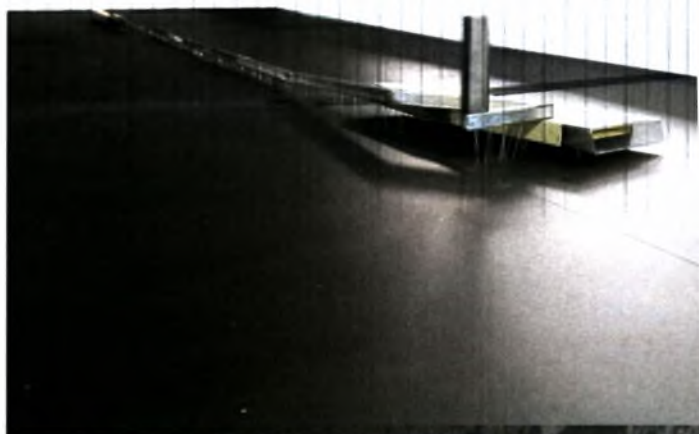
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΚΕΤΑ

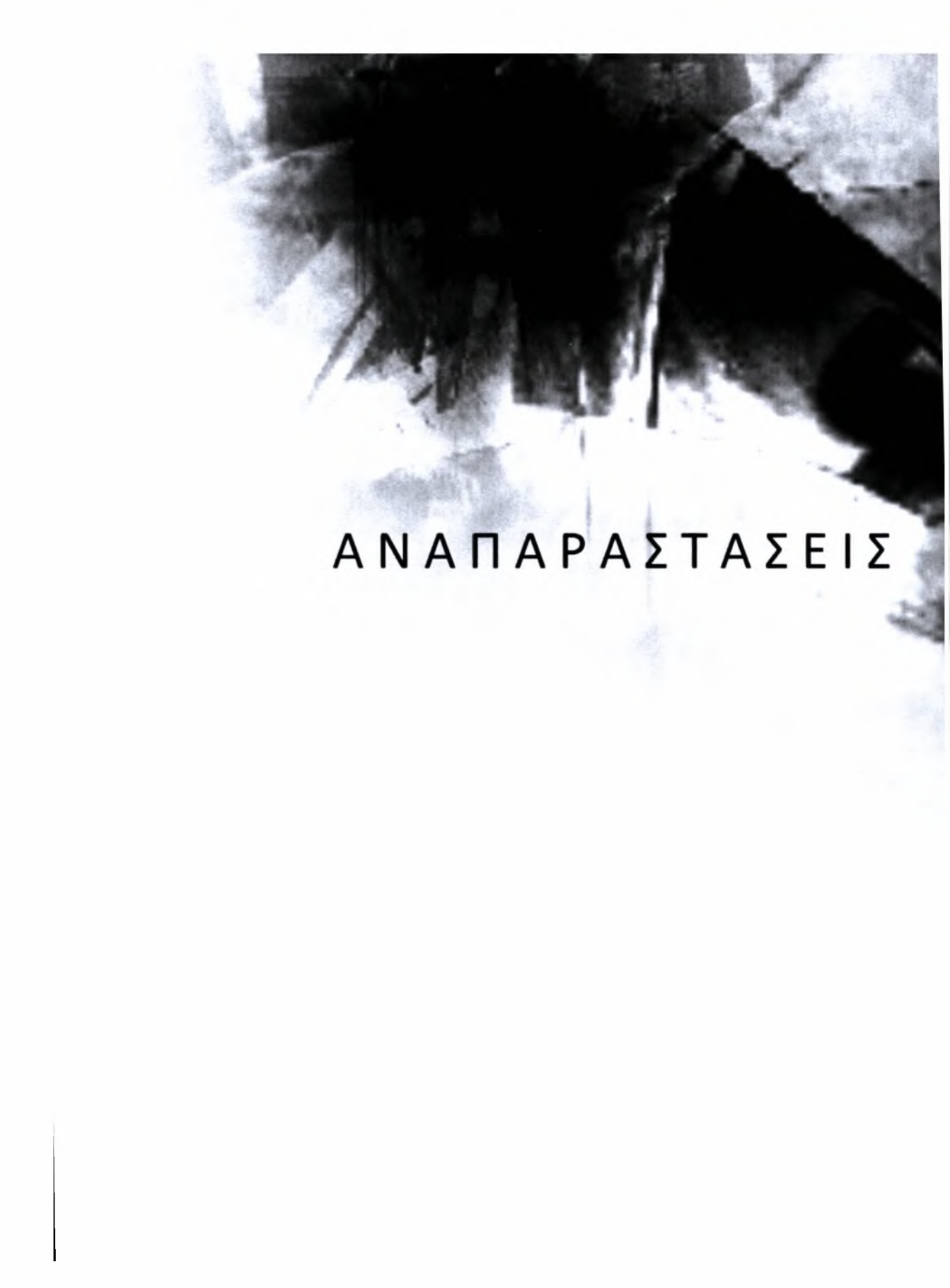

ΜΑΚΕΤΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

ΜΑΚΕΤΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ

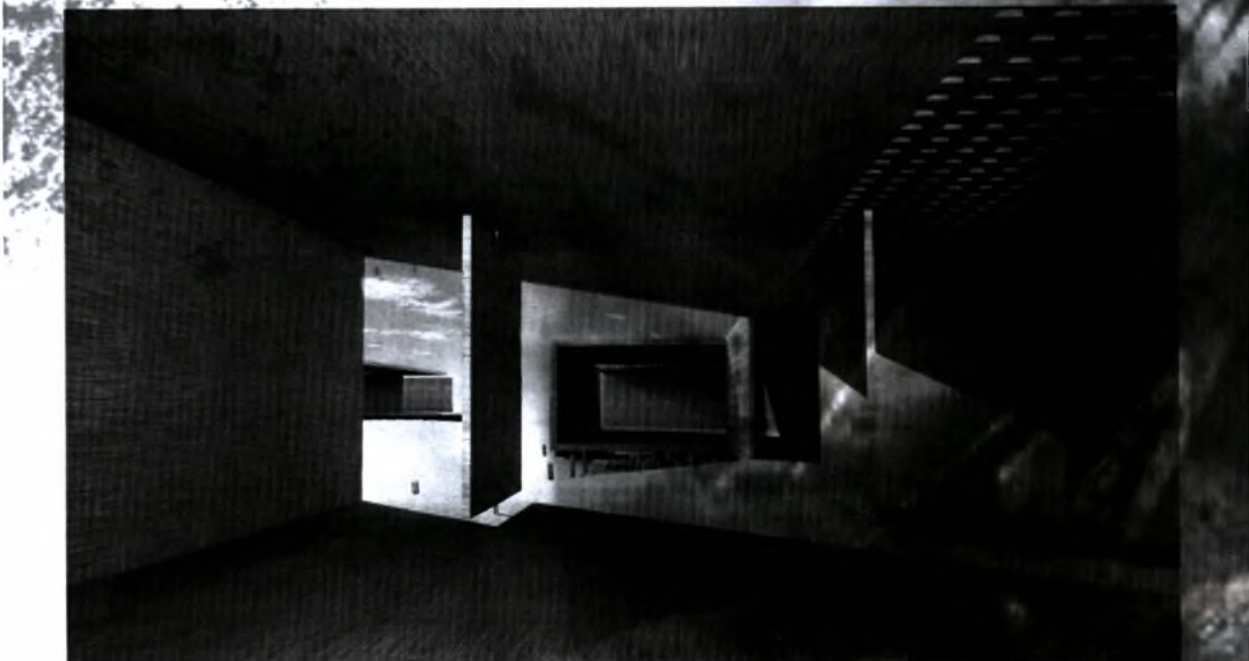

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΨΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

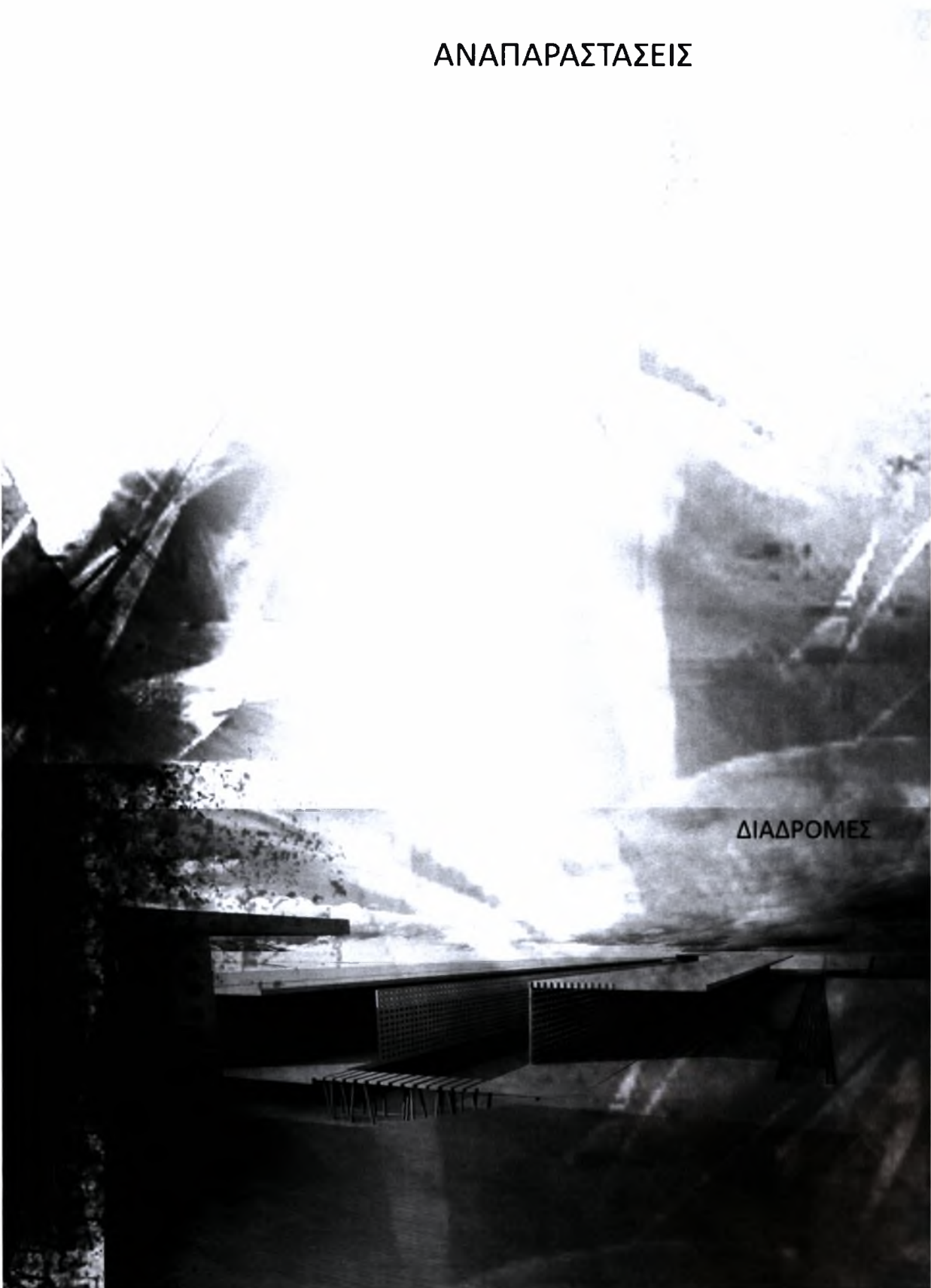
ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΨΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

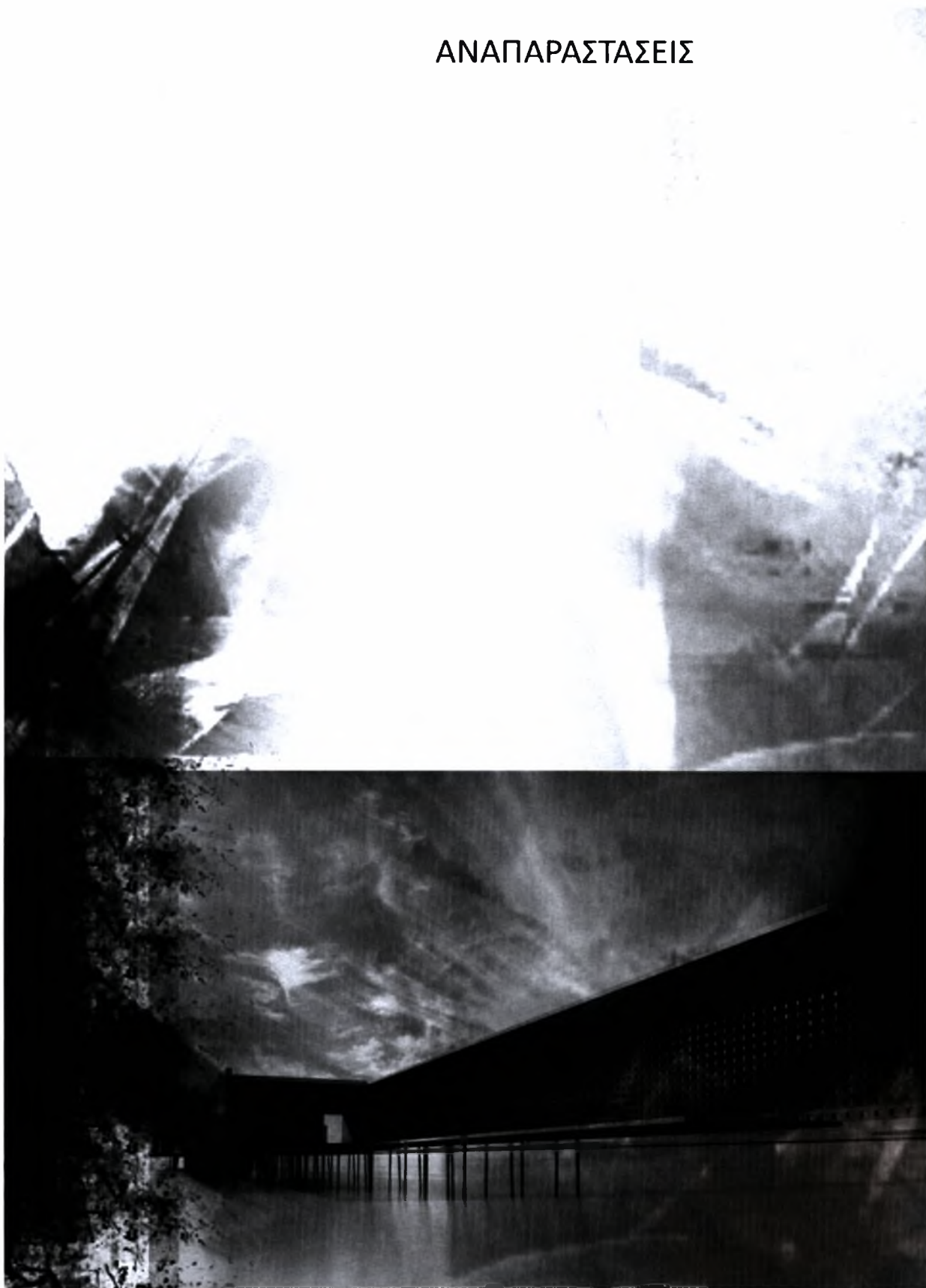

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΝΩ ΣΤΙΓΜΗ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Η ανάγκη, έστω και σε θεωρητικό επίπεδο, δημιουργίας ενός ακόμη σημείου κουμβικού για την πόλη του Μεσολογγίου, δημιούργησε την διαρκή μας συμπόρευση με την αναζήτηση του λόγου επισκεψιμότητας της συγκεκριμένης επέμβασης.

Το γιατί κάποιος θα ήθελε να την επισκεφθεί και το τί είναι αυτό που τελικά προτείνεται.

Οι αναδιαμορφώσεις και αναδιατάξεις οι οποίες συνέβησαν αποτέλεσαν ένα συνεχές ξεκαθάρισμα του λόγου αυτού.

Έχοντας υπόψη την αποφυγή παραγωγής ενός ξένου τόπου, κάτι που αποτελεί έναν από τους βασικότερους κινδύνους στο σχεδιασμό πόρων τουριστικών και κερδοσκοπικών εκμεταλλεύσεων, προσπαθήσαμε να επεξεργαστούμε την περιοχή με λιτότητα, δίνοντας έμφαση στη φυσιογνωμία του τοπίου και στις τοπικές αρχιτεκτονικές ιδιαιτερότητες.

Με μια απλή χειρονομία μιας λωρίδας γης έγινε προσπάθεια το να δοθεί αρχικά η επιφάνεια που θα δημιουργούσε την επιθυμία της επίσκεψης και τη σηματοδότηση της διαδρομής.

Μια διαδρομή βέβαια που δεν αποκλείει το να αποκλίνει κανείς από τα αυστηρά όριά της, αλλά με σεβασμό στη φυσικότητα του τοπίου να αποτελέσει απλά το λόγο, το έναυσμα, το κίνητρο και τελικά την εμπειρία, την αρχιτεκτονική.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Παρουσιάσαμε μια πρόταση για το φυσικό τοπίο στον υγρότοπο των Αλυκών.

Χρησιμοποιήσαμε τα μέσα και τα εργαλεία της αρχιτεκτονικής, την ύλη, το φως και τη γεωμετρία, για να δημιουργήσουμε έναν κορμό πρόσβασης στο τοπίο και παρατήρησης αυτού.

Πολλές μελέτες μας επηρέασαν στην εξέλιξη της συνθετικής μας διαδικασίας, όπως η γέφυρα Moses Bridge των RO&AD architects, το πλωτό θέατρο Teatro Del Mondo του Aldo Rossi, η πορεία στο βουνό (Niaux Cave) του Massimiliano Fuksas, το μουσείο Museum of Natural Science των Tezuka architects, καθώς και η μορφολογία των πελάδων του Μεσολογγίου, των παραδοσιακών σπιτιών των ψαράδων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000049053

ПТ - 4
2013
ПАП